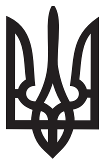
ВІВТОРОК, 20 ЛИСТОПАДА 2007 РОКУ ■ № 213 (4213)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Оголошено траур для вшанування пам'яті загиблих гірників

Першого загиблого впізнали по каблучці з написом «Спаси і сохрани»

Внаслідок вибуху на донецькій шахті імені Засядька загинули 77 осіб. Доля більш як 20 невідома

У неділю громадська приймальня орендного підприємства «Шахта імені Засядька» стала епіцентром людського горя. В приміщенні — десятки людей в очікуванні звісток про своїх рідних. Із кожною годиною невідомості надії і сили тануть. Гірничий робітник очисного вибою Олександр Каруна працював на сьомій дільниці. Саме тій, де рік тому стався викид метану, який забрав життя тринадцяти гірників. «Він дивом уберігся тоді: був на лікарняному, коли його хлопці загинули, — пригадує сестра шахтаря. — А цього разу не пощастило. Навесні братові виповнилося сорок років...» Тут, поруч, — мати загиблого, трохи далі сидять дружина і старша донька. Всього в Олександра залишилися сиротами троє дітей: від трьох до 17 років.

Зранку новини надходять дуже скупі: вибух стався на виїмній дільниці № 3 13-ї східної лави на горизонті 1078 метрів близько третьої години ночі. На момент аварії під землею перебували 456 гірників, у тому числі на аварійних дільницях — 186. На 13-ту годину виїхали з шахти 356 осіб, із них 28 були госпіталізовані, переважно із отруєннями чадним газом. Один гірник із травмами перебуває в тяжкому стані.

(Закінчення на 5-й стор.).

***

Колективу орендного підприємства «Шахта ім. О. Ф. Засядька»

Усіх потрясла трагедія. Глибоко сумуємо з приводу загибелі шахтарів. Висловлюємо співчуття їхнім рідним і близьким. Бажаємо якнайшвидше видужати постраждалим. Ніхто і нічим не зарадить горю близьких, що своїх рідних проводжає в останню дорогу. Нехай вистачить у вас сили вистояти. Тримайтеся.

Голова Верховної Ради України V скликання Олександр МОРОЗ.

***

Співчуття рідним і близьким шахтарів, загиблих у Донецькій області, висловив також Президент Росії **Володимир ПУТІН**.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Іван Плющ за коаліцію в 300 голосів

Один із кандидатів у народні депутати України від блоку «Наша Україна—Народна самооборона» Володимир Стельмах не подав документи в Центральну виборчу комісію для реєстрації його депутатом у термін, установлений законодавством. Як відомо, термін подачі документів у ЦВК минув 16 листопада. Отож вона має розглянути причини неподання документів В. Стельмахом і після цього ухвалити рішення щодо визнання обраним наступного кандидата зі списку «НУ-НС». На сьогодні Володимир Стельмах обіймає посаду голови Національного банку України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Кримські татари скаржаться в ОБСЄ

Низка кримськотатарських громадських організацій звернулася до Верховного комісара з прав людини Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) Рольфа Екеуса з проханням використовувати всі можливості для захисту конституційних і національних прав кримських татар. Це звернення зачитала глава Ліги кримськотатарських юристів «Ініціум» Еміне Авамілєва на мітингу в Сімферополі.

Звернення прийнято «у зв'язку з посиленням дискримінаційної політики української держави стосовно кримськотатарського народу». «За останні роки в політиці Української держави і влади Автономної Республіки Крим посилилася тенденція неприйняття самої проблеми, а в багатьох випадках і заперечення прав кримських татар, — йдеться в документі. — Це проявляється і стосовно їхніх колективних прав як цілісного етносу, чиєю територією формування і єдиним місцем історичного проживання є Крим, і стосовно їхніх індивідуальних прав».

Секретаріат попросив ЄС оцінити масштаб катастрофи в Керчі

Учора в Україні розпочали роботу експерти ЄС, котрі мають намір вивчити масштаби екологічного лиха в Керченській протоці. З відповідним проханням до Єврокомісії звернувся керівник секретаріату Президента України Віктор Балога.

Експерти з Данії, Латвії, Італії та Португалії не тільки оцінюватимуть загальний обсяг завданої шкоди, а й надаватимуть поради стосовно заходів, що їх необхідно негайно вжити. До групи фахівців з Центру інформації і моніторингу Єврокомісії приєднається також представник природоохоронного відділу ООН, повідомляє «Німецька хвиля».

(Закінчення на 4-й стор.).

Дорога, яка має привести до правди

В Україні триває поминальний тиждень за жертвами Голодомору. У суботу він має завершитися всеукраїнською акцією «Запали свічку», а також загальнонародною хвилиною мовчання, де кожний матиме змогу пом'янути своїх близьких чи далеких родичів, просто задуматися над страшною трагедією. А поки що Президент Віктор Ющенко закликав кожного українця в ці дні мати велике серце, щоб глибоко усвідомити масштаб пережитого нашою країною і зробити все можливе для збереження пам'яті про безневинно убієнних. В областях тим часом проходять панахиди, у школах відбуваються уроки пам'яті, відкриваються архіви. Утім, не всі це мають мужність визнати трагедію. І не лише в світі, а й на землі, де це сталося. Декому досі цвяхами в язик здаються незаперечні докази навмисності цього злочину.

(Продовження теми на 2-й стор.).

Триває передплата на 2008 рік

Шановні читачі, ви маєте можливість передплатити «Голос України» на наступний рік, щоб уже з 1 січня одержувати свою газету українською та російською мовами.

Триватиме вона, як повідомляє «Укрпошта», до 15 грудня.

Передплатна вартість *п'ятиразового виходу* на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами **40224 — українською та 40223 — російською мовами** для індивідуальних передплатників становить **5 гривень на місяць.**

Передплатна вартість *тризового виходу* на тиждень (у вівторок, четвер і п'ятницю) за індексами **08775 — українською та 08337 — російською мовами** для індивідуальних передплатників становить **3 гривні на місяць**.

Для **підприємств, установ та організацій** передплатна вартість за індексами **60955 — українською та 60997 — російською мовами** становить **15 гривень на місяць**.

У зазначені суми вже увійшла вартість оформлення передплати і доставки газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете **учасником розіграшу купи грошей (3000, 2000 і 1000 гривень) та подарунків**.

Тож не баріться, поспішайте до поштових відділень міста, району, селища міського типу та сільського вузла зв'язку і оформляйте передплату на парламентську газету «Голос України» російською та українською мовами.

«Голос України» чекає своїх читачів і шанувальників.

КОРОТКО

■ На календарі ще осінь, а на Житомирщині, як повідомили у прес-службі обласного управління МНС, вже загинули від переохолодження п'ятеро людей, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

■ У Харкові розпочато освоєння прогресивних технологій ремонту житлового фонду.

■ ХК «Луганськтепловоз» впроваджує енергозбережну систему опалювання на базі інфрачервоних трубчатих газових пальників.

З подякою за привітання

З нагоди 50-річчя від дня народження на мою адресу надійшли привітання від державних, політичних, громадських діячів, судових і правоохоронних органів, трудових колективів, навчальних закладів, представників науки, освіти, культури, засобів масової інформації, земляків і друзів.

Висловлюю всім їм глибоку повагу і вдячність за щирі та теплі вітання, визнання мого скромного доробку в розбудову суверенної, демократичної і правової України, який я цілковито поділяю зі своїм мудрим, працелюбним українським народом.

Розумію, що довіра людей і статус народного депутата України вимагає відповідальності, принциповості, високого професіоналізму і жаги бути корисним своїй Батьківщині. І надалі в межах моїх сил і можливостей віддано служитиму Українській державі, суспільству і народові.

Микола ОНІЩУК,
народний депутат України.

■ ТОЧКА ЗОРУ

Третього шансу не буде

На запитання «Голосу України» відповідає заступник голови Черкаської обласної ради Віктор ПАВЛІЧЕНКО.

1. Яку коаліцію вдасться сформувати у новій Верховній Раді?

2. Чи буде під час політичних домовленостей щодо утворення парламентської коаліції та розподілу посад розіграно так звану «золоту акцію»?

3. Чи можливе створення широкої коаліції?

4. Чи почне роботу Верховна Рада?

5. Чи стане Юлія Тимошенко Прем'єр-міністром?

1. У БЮТ та «НУ—НС» є всі законні підстави сформувати свою коаліцію, запровадити залізну дисципліну, щоб усі 228 штиків завжди були напоготові по прийняттю важливих рішень. Крім того, потрібно забути про власні амбіції, а навчитись слухати, йти на розумні компроміси. Третього шансу у «помаранчевої» команди вже не буде. Більше ніхто за тих, кому дорожчі посади, ніж спокійне, економічно врівноважене життя держави, голосувати не буде.

2. Погоджуюся з думкою Президента України Віктора Ющенка про те, що парламент зі сформованою демократичною коаліцією у 228 голосів не можна назвати стабільним. Тому треба бути мудрими, далекоглядними і шукати порозуміння з конструктивними силами у Верховній Раді. У тому числі й з «народниками» Володимира Литвина. Байдуже, як назвуть ту акцію — «золотою» чи «діамантовою». Головне, аби була вона не фальшивою.

3. Все можливо. У тому числі й широка коаліція. Мені б не хотілося, щоб так було. Але реалії української дійсності дуже жорсткі і суворі. На кін поставлено долю держави. Тому, вважаю, потрібно наступити на горло власній пісні, якщо це допоможе народові. Якщо це припинить протистояння, чвари, походи «стінка на стінку». Якщо це гарантуватиме політичну та економічну стабільність.

4. Немає жодних причин, котрі б перешкоджали народним обранцям зайти до зали, зайняти свої місця, виконати Гімн України, обрати керівні органи парламенту і запрягтися у законодавчого «воза». Блокування трибуни, вимкнення щитової, мегафони і рукопашна — від цього всього вже нудить виборця і, гадаю, це розуміє більшість депутатів, які отримали мандат народної довіри. Настав час істини: або, переступивши через свої принципи та інтереси, парламентарії візьмуться до роботи, або декому з них доведеться зійти з політичної авансцени. Причому назавжди.

Вже стукає у двері головний бюджет країни. На місцях напружено чекають його ухвалення. Черкащина, зокрема, відстоює свої законні права на виділення з державної скарбниці коштів на добудову обласної дитячої лікарні. Наша область єдина в Україні, котра немає спеціалізованого медичного закладу із захисту матері та дитини. Область чекає також продовження фінансування газифікації у сільській місцевості, державної історико-культурної програми «Золота підкова Черкащини». На батьківщині великого полководця, дипломата і державотворця Богдана Хмельницького у Чигирині та Суботові розгорнуто масштабні роботи з реконструкції та відновлення гетьманської столиці XVII століття. Їх необхідно завершувати.

5. Від Юлії Володимирівни та її соратників також багато залежить, чи стане вона Прем'єр-міністром України. І від партнерів по майбутній коаліції також — чи зможуть вони знайти спільну мову з литвинівцями, з регіоналами. Хоча б з життєво важливих для країни питань. Думаю, це можливо. Головне нині для всіх політичних сил, що працюватимуть під куполом Верховної Ради, взяти аркуш паперу і поділити його на дві графи. В одній написати, що обіцяли людям на виборах, а у другій відзначати, що зроблено з обіцянок. Якщо цього не буде, політика та її гравці опиняться у глухому куті.

Записала Лідія ТИТАРЕНКО.

Іван Плющ за коаліцію в 300 голосів

(Початок на 1-й стор.).

Лідер блоку «НУ—НС» Юрій Луценко в ефірі «5 канала» висловив сподівання, що вже у 20-х числах листопада Президент України Віктор Ющенко окреслить свою чітку позицію про зобов'язання «НУ—НС» створити коаліцію з БЮТ. За словами Ю. Луценка, суть питання не в тім, що троє представників блоку — Ігор Кріль, Василь Петьовка і секретар РНБО Іван Плющ — не підписали документ про коаліцію з БЮТ. «Але є деякі гравці, які, влаштовуючи різні моделі, змагаючись проти персоналій чи за персоналії, забувають про національний інтерес і, врешті-решт, — про відповідальність за обіцянки, які дано виборцям», — сказав він. «Ключовим гравцем» Ю. Луценко назвав Віктора Балогу, главу секретаріату Президента.

* * *

Водночас секретар РНБО Іван Плющ під час представлення нового т. в. о. глави Волинської облдержадміністрації Миколи Романюка у Луцьку заявив, що не підтримує «вузьку» коаліцію «НУ—НС» і БЮТ і відкрито виступив за коаліцію з Партією регіонів. «Народ вибрав політичні сили, і його рішення треба виконувати, — сказав І. Плющ. — Перед нами стоять два завдання: демократична коаліція і політична стабільність. Якщо у парламенті не буде трьохсот голосів, значить, не буде і політичної стабільності. Тому треба створювати коаліцію, яка була б прообразом коаліції національної єдності».

* * *

Лідер блоку свого імені Володимир Литвин допускає, що його фракція у парламенті не підтримуватиме жодну кандидатуру на посаду Голови Верховної Ради. Про це він заявив у ефірі телеканала НТН. «Якщо ми не будемо учасниками формування коаліції, хочу наголосити — формування, а не входження до тієї чи іншої коаліції, то, скоріш за все, ми не будемо підтримувати жодну кандидатуру», — сказав В. Литвин. За його словами, вже сьогодні триває «жорстка боротьба за президентську посаду». Він не виключив чергове дострокове припинення повноважень парламенту. «З наближенням президентських виборів через парламент пройдуть нові лінії розподілу і, зрозуміло, що буде складно прийняти ті чи інші рішення», — зазначив В. Литвин.

* * *

Кандидат у народні депутати від Партії регіонів Олександр Стоян прогнозує, що у вересні-жовтні 2008 року пройдуть дочасні вибори парламенту і Президента. Як повідомляє прес-служба ПР, О. Стоян висловив думку, що коаліцію БЮТ і «НУ—НС» так і не буде створено, і в такому випадку парламент рік працюватиме ситуативно. «Не буде ані більшості, ані меншості, розглядатимуть закони, прийматимуть рішення, на початку ми, звичайно, поділимо комітети, оберемо керівництво, жодних пакетних голосувань не буде і Верховна Рада працюватиме рік, оскільки раніше за законом розпустити її не можна», — сказав парламентарій. У такому разі, прогнозує О. Стоян, чинний уряд продовжуватиме працювати у статусі виконуючого обов'язки, а тому ініціюватиме дочасні вибори у вересні-жовтні наступного року лідерка БЮТ Ю. Тимошенко.

* * *

Колишній Президент України Леонід Кучма вважає, що вся відповідальність за утворення парламентської коаліції, обрання Голови Верховної Ради, призначення прем'єра та недопущення подальшого розколу країни лежить на главі держави Віктору Ющенку. «У цій ситуації головна відповідальність лежить на Президентові — яким він шляхом піде», — сказав Л. Кучма в інтерв'ю журналістам. За його словами, останнім часом поглибився розподіл країни, а останні парламентські вибори порозуміння між Заходом і Сходом України не додали. Л. Кучма вважає, що на посаду Голови Верховної Ради має бути обраний представник «Нашої України». При цьому він зауважив, що до кандидатів на посаду глави парламенту треба підходити з такої точки зору: це мають бути люди, які мають великий досвід і повагу з боку не лише окремої політичної сили, а країни загалом.

Соціалісти працюватимуть у позапарламентській опозиції

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Таке рішення прийнято під час третього етапу XIII з'їзду СПУ. «Визнаючи свої помилки і упущення, виправимо їх, працюючи у позапарламентській опозиції», — йдеться в ухваленому на з'їзді зверненні до українського народу.

Соціалісти визнали, що до їхньої поразки на дочасних парламентських виборах призвели допущені помилки не так у стратегії та тактиці передвиборної кампанії, як у втіленні програмових партійних завдань представниками СПУ у владних структурах. У зверненні також відзначається, що «вибори не вирішили жодних проблем українського суспільства». Соцпартія має намір запропонувати українській державі власну програму — «ефективних економічних і соціальних перетворень», в основу якої буде покладено досвід партій Соцінтерну в будівництві економіки розвинутих країн.

Проте, незважаючи на критику, яка лунала під час з'їзду на адресу керівництва партії, лідер СПУ залишився незмінним — делегати переобрали на цю посаду Олександра Мороза. Під час обговорення один із делегатів з'їзду запропонував як альтернативну кандидатуру міністра освіти Станіслава Ніколаєнка, однак він взяв самовідвід і закликав підтримати О. Мороза. Його ж обрано на ще одну посаду —секретаря партії. На такому поєднанні посад наполягав сам лідер партії. Не відбулося суттєвих змін і у політраді СПУ, хоча лунали пропозиції істотно оновити партійне керівництво з огляду на провал у роботі за результатами виборів. Найбільше заперечень висловлювали проти Ярослава Мендуся, котрий опікувався інформаційною політикою соціалістів. Зокрема, наймолодший представник СПУ в парламенті п'ятого скликання Євген Філіндаш на знак протесту зняв свою кандидатуру під час обрання політради. Проте голосів для обрання запропонованих нових-старих кандидатур вистачило: Станіслав Ніколаєнко став секретарем з ідеології, Віталій Шибко — відповідальним за зовнішні зв'язки партії, Михайло Мельничук — за фінансову політику, Ярослав Мендусь — секретарем з пропаганди і опікуватиметься медіа-холдингом СПУ, Олександр Баранівський — з питань АПК, Василь Цушко — у зв'язках з депутатами місцевих рад, Сергій Червонописький відповідатиме за зв'язки з ветеранськими та громадськими організаціями.

Лідер СПУ Олександр Мороз на прес-конференції під час з'їзду заявив, що не впевнений у майбутньому прем'єрстві Юлії Тимошенко, нагадавши про суперечності в «помаранчевій» команді. Він також розкритикував ідею ймовірного створення коаліції між «Нашою Україною» та Партією регіонів. «Ця ідея пов'язана з тим, щоб разом дерибанити Україну», — вважає О. Мороз. За його словами, до того, що троє членів блоку «НУ—НС» не поставили свої підписи під парафованою угодою про створення коаліції демократичних сил, причетний Президент. «Усе це гра самого Ющенка», — заявив лідер СПУ.

Провокація в Москві

Минулої суботи група молодих людей з «Євразійського союзу молоді» намагалися зірвати проведення виставки «Розсекречена пам'ять», яку розгорнуто у Культурному центрі України в Москві. Троє молодих людей увірвалися до виставкової зали і з криками: «Геть Україну, ніяких голодоморів!» почали трощити й розкидати стенди. Нападники мали намір підпалити виставку, але, на щастя, пляшка із запалювальною сумішшю не розбилася. Провокаторів затримали екскурсанти й охорона центру. Їх передали до міліції.

Уже в неділю виставка знову була відкрита. МЗС України звернулося з нотою протесту й зажадало пояснень від російської сторони. Самих же молодчиків, як стало відомо кореспондентові «Голосу України» у Москві, обвинувачують у дрібному хуліганстві. Отож у найліпшому разі їм загрожує адміністративне покарання.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

У Вінниці відкрито музейну експозицію «Людомор на Поділлі», матеріали якої засвідчують, що в цьому краї голод почався ще в 1931 році і тривав до 1934-го.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Севастополь: усвідомлення нової місії

Улітку минув рік відтоді, як мене призначили на посаду голови Севастопольської міської державної адміністрації. Пригадую, як спочатку журналісти постійно запитували: «Призначення в Севастополь для вас пониження на посаді?». Відповідав коротко: «Ні!». Хоча щоразу хотілося сказати: «Для щасливого й повноцінного життя в чоловіка має бути три неодмінні умови: міцна сім'я, вірні друзі й улюблена робота. Перші дві мене, слава Богу, супроводжували все життя. Те, чим я займаюся в Севастополі, мені добре знайоме — в Північному Криму ми з однодумцями в середині 90-х створювали першу в Україні спеціальну економічну зону «Сиваш», пізніше одразу в дев'яти містах і районах автономії організовували території пріоритетного розвитку. Мені подобається вирішувати завдання підвищеної складності. Хіба може бути улюблена робота пониженням або покаранням?!».

Морська столиця

Севастополь, завдяки збігу багатьох обставин (історія, географічне становище, клімат, концентрація на невеликій території інтелектуальних, промислових, транспортних ресурсів тощо) має вигідні передумови для стрімкого економічного розвитку. Проте, незважаючи на кількаразові спроби здійснити прорив, «морська столиця України» не стала «Чорноморським Сінгапуром». Упевнений, поки що не стала...

Починаючи з 1992 року севастопольські вчені й економісти, бізнесмени й чиновники, міські депутати робили спроби прискорити розвиток приморського міста: перші в Україні проектували СЕЗ і технопарки, виробляючи інноваційні моделі управління територією, пропонуючи шляхи законодавчого врегулювання статусу Севастополя тощо. Відтоді робота практично не припинялася. І тепер маємо високий рівень так званого наукового і проектного освоєння території міста. Практично всі соціально-економічні проблеми Севастополя — водо-, газо-, тепло- та електропостачання, каналізування, протизсувний захист, утилізація й переробка побутових відходів, схоронність і використання в туристичних цілях пам'яток історії, транспортне забезпечення жителів і гостей — досконально і скрупульозно вивчено, проаналізовано, перелічено варіанти й вартість їхнього рішення.

Отже, те, що називають «інтелектуальним потенціалом території», у нас є в наявності й, не сумнівайтеся, незабаром буде затребувано багаторазово. Фактично це вже сталося: «Генеральний план розвитку Севастополя до 2025 року» і «Програма стійкого соціально-економічного, екологічного та культурного розвитку Севастополя до 2015 року» — ці два основні документи, розроблені в міській адміністрації і прийняті міськими депутатами, досить повно акумулювали в собі згадані вище напрацювання. Що стосується «Програми...», затвердженої Кабміном у липні 2006-го, то особливо підкреслю: не багато українських міст мають такий докладний державний (!) план всеохоплюючої реконструкції. І я дуже радий тій обставині, що до прийняття цього документа мав безпосередній стосунок.

Порадимося з Ейнштейном

Попередній досвід керівника дає мені право на обережний скептицизм. Згадані вище, безперечно, потрібні документи я розглядаю як умови «необхідні, але недостатні». Чому? Відповідь на це запитання дав свого часу вчений Ейнштейн: «Проблеми, що є сьогодні, не можуть бути дозволені на тому рівні мислення, на якому вони виникли». Виходячи з цього, нам необхідно на проблеми, що заважають розвитку Севастополя, поглянути з майбутнього.

Понад два століття Севастополь «стояв» на «трьох китах»: військово-морська служба, судноремонт та океанічне рибальство. «Вмирання» старих військових і промислових видів діяльності змусило севастопольців іти в підприємництво, малий бізнес, бурхливо розвивати сферу послуг, туристичну галузь (відповідно до проведених досліджень, більш як 40 відсотків городян пов'язують розвиток Севастополя з туризмом)... У підсумку: останніми роками місто переживає бум будівництва житла й об'єктів торговельного та офісного призначення.

Проте мушу зазначити, що ставка на «перепродавальний» бізнес навряд чи себе виправдала. Севастопольський речовий ринок на п'ятому кілометрі Балаклавського шосе не зміг стати ні одеським «7-м кілометром», ні харківською «Барабашовкою» — весь товар до нас везуть саме з цих двох «джерел», які у свою чергу «харчуються» з Туреччини й Польщі. Наше місто із пропонованого там (а потім і в Севастополі, але вже з «накруткою») асортименту нічого виробляти не в змозі. Відкриття магазину швейної фабрики імені Н. Онілової погоди на ринку не робить і є, швидше, тим самим винятком, що підтверджує правило. Звідси висновок: шукати шлях економічного й соціального прориву Севастополь має не на перепродажу десь і кимсь чогось зробленого. Чи не варто звернути увагу на думку згаданих 40 відсотків севастопольців?

Приладобудування, що давало роботу й досить пристойну зарплату тисячам севастопольців, з розвалом СРСР перестало бути затребуваним — оборонні замовлення зникли. І фахівці в цій галузі знають: Росія частково потреби своєї оборони задовольняє самотужки, частково — шляхом закупівель приладів у далекому зарубіжжі. Україні обсяги виробництва оборонної електроніки попередніх років не знадобляться. Ніхто із серйозних фахівців у найближчому майбутньому не прогнозує відродження хоча б на рівні 70—80 років минулого століття нашої рибодобувної та рибообробної промисловості. Втрата більшої частини тоннажу рибальського флоту в масштабах України виключила нашу країну з числа серйозних гравців на цьому сегменті світового ринку. Будувати новий флот доцільно лише з перспективою можливості одержання значних квот на видобуток морепродуктів у різних районах Світового океану. Що в умовах якнайжорстокішої конкуренції й вимог, які стають дедалі жорсткіші, є надто проблематичним. Отже, для суднобудівної й судноремонтної галузей Севастополя близька- і середньострокова перспектива теж малооптимістична.

Деякого оптимізму додає наша виноробна галузь, котра, на превеликий подив, упоравшись із викликами нового часу, не лише вижила, а й зміцніла останніми роками. Так, у статистичних показниках цю галузь у міському господарстві не грає головної ролі. Але РЕАЛЬНА вартість агрофірми «Золота Балка» або марочних вин Інкерманського заводу вимірюється не тоннами виробленого винограду або тисячами пляшок реалізованого вина. Вона в іншому — у складовій загального нового бренду Севастополя. Який, до слова, ще маємо зробити цілісним, повним і завершеним.

Розумію ностальгію деяких севастопольців за минулими часами, коли в міста був особливий статус закритої військово-морської бази. Й їхнє бажання повернути все на круги своя. Нещодавно в міській газеті старожил Севастополя запропонував закрити на літній сезон в'їзд усьому іногородньому автотранспорту. Цей шлях настільки ж малореальний, наскільки й малопродуктивний: заборонні знаки будуть зупиняти не так автомобілі, як потік туристів. Вихід в іншому. У створенні сучасних умов для гостей, що відвідують наше місто, у тому числі й у будівництві нових транспортних комунікацій та реконструкції вже наявних. Ми здали в експлуатацію розв'язку на десятому кілометрі Балаклавського шосе. На черзі — будівництво тунелю, що зв'яже центр міста з одним із «спальних» районів і тим самим розвантажить від автотранспорту найбільш жваві магістралі. У стадії проектування — зведення моста через Севастопольську бухту. У державному бюджеті України на 2008 рік заплановано виділити нашому місту понад 16 мільйонів гривень на перебудову транспортної мережі. Щоправда, на облаштованість розв'язки на десятому кілометрі Балаклавського шосе пішло більш як півсотні мільйонів...

Що день прийдешній нам готує?

Кажуть, лише бджоли будують свої стільники, не маючи перед собою плану, — допомагає інстинкт. Людина повинна продумати шлях рішення навіть найпростішого завдання. Складного — тим паче. Десять наступних років Севастополь буде жити з повсякденною присутністю в головах і справах «Питання-2017». Ми маємо розуміти, що пов'язані з виведенням (або продовженням термінів перебування) Чорноморського флоту Російської Федерації в Севастополі політичні й економічні процеси — за будь-якого з можливих варіантів розвитку — матимуть наслідки для економіки й населення міста. Знову-таки за кожного з цих варіантів роль військово-морської бази в життєдіяльності міста скорочуватиметься з кожним роком дедалі більше.

Вступ сусідніх нам Румунії та Болгарії до Євросоюзу підвищує роль їхніх портів в обслуговуванні транзитних вантажопотоків у басейні Чорного моря. Якщо не вживати відповідних зусиль «уже вчора», то кримські порти, у тому числі Севастополь, можуть опинитися на периферії процесів. З другого боку, Севастополь може бачити свою перспективу, виходячи з інтенсифікації в найближчі роки робіт із розвідки й розробки на шельфі Чорного моря запасів природного газу та нафти. Цей багатомільярдний проект відкриває певні перспективи перед севастопольськими наукою, промисловістю й морським транспортом. Розширення масштабів видобутку газу й нафти неминуче приверне увагу громадськості країн Причорномор'я до проблем екологічної безпеки. І тут напрацювання севастопольських учених — екологів, океанологів та інших фахівців — мають бути затребувані. Вдале географічне місцерозташування Севастополя — практично в центрі Чорного моря — та матеріально-технічна база навчальних закладів дають змогу йому в майбутньому стати центром базування й підготовки кадрів для забезпечення екологічної, технологічної та фізичної (антитерористичної) безпеки як об'єктів газо- і нафтовидобутку, так і трубопроводів, що проходять по морському дну, котрі експлуатуються сьогодні й заплановані до будівництва в найближчому майбутньому.

Світовий досвід підказує, що ті регіони, які не піклуються про створення в себе конкурентоспроможних бізнес-ланцюжків, включених у глобальні економічні процеси, поступово покидають серйозний бізнес, інвестиції, кадри, там зменшується кількість населення, їде молодь. «Риба шукає, де глибше...»

То що ж робити?

Починати треба з простого: з усвідомлення місця і, я б сказав, місії Севастополя в нових реаліях життя. Насамперед потрібно встановити для себе декілька аксіом, якими керуватися у своїй діяльності.

Перша: нам не треба нікого доганяти. Неможливо наздогнати постіндустріальний світ на шляху індустріального розвитку. Тим паче що спроби «наздогнати й перегнати» призводять до втрати часу й консервації відставання. Пам'ятаєте, чим закінчилася хрущовська вимога: «Наздогнати й перегнати Америку!».

Аксіома друга: перестати вказувати бізнесу. І виконавчій, і представницькій гілкам міської влади необхідно раз і назавжди відмовитися від бажання диктувати підприємцям, які конкретно локальні проекти вони мають реалізувати в Севастополі. Якщо ми забезпечимо чистоту на міських вулицях, парки і сквери навколо пам'ятників будуть доглянуті, доможемося цілодобового холодного й гарячого водопостачання, зробимо зручними вокзали і транспортне забезпечення, на вулицях і площах установимо покажчики кількома мовами — турист до нас поїде. А бізнес на зростання потоку гостей міста відреагує автоматично. Час місцевої влади, який звільниться від «роздачі цінних указівок», розумно буде вжити на створення так званих «майданчиків для діалогу» між населенням, місцевими підприємцями та інвесторами, на організацію умов для роботи «фабрик думки», тобто на створення творчої атмосфери постійного пошуку нових ідей у розвитку міста.

Упевнений, що стратегія перспективного розвитку нашого міста — це не груба тека з цифрами, розрахунками, таблицями. Це чітке усвідомлення всіма нового сенсу існування й нової історичної ролі Севастополя. У країні, в Чорноморському регіоні й, загалом, у світі, що невпинно змінюється. Місія для міста — те саме, що національна ідея для країни. Я вважаю досить символічним той факт, що Севастополь, розвиваючись і розширюючи свою територію, зовсім недавно — вже в післявоєнний час — «увібрав» у себе Херсонес. Той самий, котрий стародавні греки заснували понад дві з половиною тисячі років тому й який більш як десять століть ніс античну цивілізацію, культуру, науку, світогляд безлічі племен і народів, що населяли Крим і прилежні території. Той самий Херсонес, що під ім'ям Корсуня став місцем хрещення князя Володимира й колискою православної віри наших предків. Понад два століття Севастополь вносив свою лепту у світову історію як арена військово-політичних подій. Херсонес—Корсунь—Севастополь усю свою історію відігравав особливу, відведену йому роль. Треба віддати належне тим, хто жив на території нинішнього Севастополя задовго до нас: місію своєї «малої батьківщини» вони усвідомлювали сповна. І відповідали їй.

Сергій КУНІЦИН,
голова Севастопольської міської державної адміністрації.

На знімках: голова СМДА **Сергій Куніцин (перший праворуч)** обговорює подальші перспективи розвитку міста зі своїми підлеглими; Севастополь сьогодні.

Фото Миколи МАГДИЧА.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 20 ЛИСТОПАДА 2007 ■ № 213 (4213)

Завершується призовна кампанія «Осінь-2007». До лав Збройних сил України підуть 29 тисяч 500 чоловік *(Укрінформ)*

«Укрзернопром» виставив на продаж хлібозаводи у Дніпропетровській області *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

У вершковому маслі та маргарині знайшли кишкову паличку

Одеса. 25 відсотків вершкового масла і маргарину, що їх продають у місті, заражені хвороботворними мікробами і кишковою паличкою. Такі результати комплексної перевірки якості харчових продуктів, проведеної фахівцями Одеського обласного управління із захисту прав споживачів.

— Ми змушені були заборонити до реалізації цю продукцію, — заявила заступник начальника управління Галина Кохан. — Продукти виявилися небезпечними для життя людини.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Псевдогорошок не дійшов до прилавка

Рівне. Податківці вилучили понад 20 тисяч банок консервованого зеленого горошку сумнівного походження на складах одного з оптових постачальників продуктів. Фальсифікатори замаскували його під марку відомої фірми. Але не врахували, що справжні виробники наносять етикетки фарбою одразу на металеву банку, а не приклеюють віддруковані паперові. Зараз фахівці з'ясовують автора псевдогорошку.

Олександра ЮРКОВА.

Секретаріат попросив ЄС оцінити масштаб катастрофи в Керчі

(Початок на 1-й стор.).

За словами комісара ЄС з питань захисту навколишнього середовища Ставроса Дімаса, європейські фахівці допомагатимуть українській владі ліквідувати наслідки екологічного лиха, до якого призвела трагедія в Керченській протоці. За початковою оцінкою експертів Єврокомісії, забруднення Чорного й Азовського морів завдаватиме довгострокової шкоди місцевим екосистемам.

Концентрація нафтопродуктів у Керченській протоці після аварій на суднах, що потонули в результаті шторму, перевищує норму від 3 до 15 разів. Таких висновків дійшли фахівці Азово-Чорноморської екологічної інспекції.

На знімку: на косі Тузла тривають роботи з ліквідації екологічної катастрофи.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Шукатимуть чудеса всім містом

Хмельницька область. Після перемоги в акції «Сім чудес України» громада Кам'янця-Подільського вирішила визначити найголовніші дива свого міста. Робоча група вже відібрала 21 об'єкт із 44 обговорюваних. Серед них кафедральний костьол святих апостолів Петра і Павла та дворик храму. До сьогодні є діючою унікальна гідротехнічна споруда — комплекс Руської та Польської брам, які створювали водний заслін перед нападниками. Посеред міста виграє водопад та шумить ліс-дендропарк, де було відкопано мамонта. У списку також Вірменський бастіон зі Старим бульваром. Тут у літньому театрі грали батьки Леся Курбаса. У місті розташована й резиденція Директорії та Симона Петлюри... Міська влада запевнила, що про чудеса Кам'янця знімуть фільм. Він буде готовий уже до відкриття наступного туристського сезону.

Віра ШПИЛЬОВА.

«На квітах і оркестрах корабели можуть розоритися», —

жартома кажуть суднобудівники, спускаючи на воду черговий рефрижератор для норвежців

У херсонських суднобудівників — свято. Четверте, завершальне в цій серії судно — рефрижератор для норвезької компанії «Муклібуст Проджект» — спущено на воду!

— Якщо так піде й далі, то ми розоримося на квітах, кульках і оркестрах, не кажучи про розбите шампанське, — пожартував під час торжеств з нагоди спуску генеральний директор Херсонського суднобудівного заводу, депутат міськради Василь ФЕДІН.

Фото Олега МАРЧЕНКА.

— Нас влаштовують якість роботи і терміни виконання замовлень, — каже представник замовника, технічний директор норвезької компанії Оге Сандвік. На його думку, з моменту здавання саме цього судна, що завершує контракт, можна з цілковитою впевненістю сказати, що херсонські корабели знову влилися у світове співтовариство суднобудівників. Адже до того, як норвежці підписали контракт на серію суден, на ХСЗ більше десяти років було затишшя, тут ремонтували і реконструювали, але не будували нових суден. Норвезьке замовлення стало для підприємства своєрідним ключем для виходу на європейський ринок.

— Увесь цей час ми уважно спостерігали за якістю і термінами виконання кожного нашого замовлення, — наголосив пан Сандвік. — Роботою залишилися дуже задоволені. Краще підтвердження того — новий контракт ще на сім суден, підписаний з корабелами.

Так, у заводчан є підстави впевнено дивитися в майбутнє. Обсяг портфеля замовлень підприємства сьогодні становить 560 мільйонів гривень. Уже на 2008 рік укладено контракти на 330 мільйонів гривень, а на 2009 рік — на 331 мільйон. Це майже стовідсоткове завантаження нинішніх потужностей, частково є проекти і на 2010 рік. Крім постійних партнерів — норвежців — є замовлення від голландських та іспанських фірм. Завершується будівництво суховантажа для Іспанії. Ступінь його готовності — 85 відсотків.

Новий рефрижератор, що нарекли ім'ям «Polfoss», завдовжки 81,5 метра, його ширина — 16 метрів, висота бортів — 9,1. Він призначений для експлуатації у відкритих морських районах і здатен обробляти вантажі з індивідуальними температурними режимами в кожному трюмі: від мінус 27 до плюс 32 градуси за Цельсієм.

— Завод помітно рухається по висхідній: якщо у 2004 році підприємство виконало замовлення на 70 мільйонів гривень, то у 2005-му — на 123 мільйони, а в минулому — на 183 мільйони, — зауважує генеральний директор. — Нинішнього року заплановано освоїти 220—250 мільйонів гривень.

Радують директора й інші показники: за підсумками жовтня зарплата виробничих робітників уперше переступила позначку в три тисячі гривень і становить 3033 гривні. Середня заробітна плата на підприємстві також значно зросла: якщо у вересні вона дорівнювала 1800 грн., то в жовтні — понад 2 тисячі, — повідомив журналістам Василь Федін. — Якщо, дасть Бог, усе складеться добре, то з наступного року можна буде говорити і про повнокомплектне суднобудування.

Олег МАРЧЕНКО, Алла БРУСИЛОВА.

Історію знищують і оптом, і в роздріб

Правоохоронці Сумщини порушили одразу сім кримінальних справ стосовно посадовців, з дозволу яких у регіоні масово знищувалися археологічні пам'ятки.

Зокрема, кількасот гектарів земель, на яких розміщені кургани, стоянки давніх цивілізацій та групові могильники, передали у приватну власність та розподілили на паї.

Серед фігурантів — керівники та працівники відділів земельних ресурсів із багатьох районів Сумщини, керівник групи ДП «Сумський інститут землеустрою» та інші, які своїми діями завдали державі збитків на 7,5 мільйона гривень. А з огляду на те, що дозволи на приватизацію земель культурної спадщини в області штампують ще з 2000 року, про реальні масштаби катастрофи для історії можна лише здогадуватися.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Продали трубопровід

До оригінального способу віднайти кошти на газифікацію свого населеного пункту вдалася громада одного з сіл Калуського району, що на Прикарпатті.

Селяни відкопали частину недіючого газопроводу, що пролягав через їхнє село, і здали труби на металобрухт. Як повідомив начальник ЦГЗ УМВС в області Василь Гультайчук, газопровід проклали ще наприкінці 80-х років, однак він так і не запрацював. Селяни згадали про нього у 2005 році, «підняли» на поверхню 900 метрів труб і реалізували їх. Однак від операції ні громаді села, ні газифікації не перепало жодної копійки. Де поділися труби і гроші, тепер з'ясовуватиме прокуратура Калуського району, що порушила кримінальну справу. За попередніми даними, підприємству, на балансі якого перебуває газопровід, завдано збитків на суму близько ста тисяч гривень. А газу в селі як не було, так і нема.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

■ ФОТОФАКТ

У столиці відбулася всеукраїнська акція «Книжкова хвиля» під гаслом «Всі, хто здатний тримати книжку, — підтримаймо культуру!»

Фото Дмитра ЛАРІНА (Укрінформ).

Головного «господарського» суддю області затримали з хабарем

Під час отримання хабара в особливо великому розмірі співробітники міліції затримали в робочому кабінеті голову Миколаївського господарського суду Юрія К.

Зробили це на підставі санкції, підписаної Генеральним прокурором України, співробітники Головного управління боротьби з економічними злочинами МВС України. Затримання судді погодили також з головою Верховного Суду України. Факт хабара зафіксовано за допомогою відеокамери та інших технічних засобів. Після проведення всіх необхідних слідчих процедур Юрій К. дав підписку про невиїзд, і його відпустили. Розмір хабара — п'ять тисяч доларів.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Першого загиблого впізнали по каблучці з написом «Спаси і сохрани»

(Початок на 1-й стор.).

Перші прізвища загиблих офіційно пролунали майже через дванадцять годин після аварії. Причина — складна обстановка на місці трагедії: після вибуху утворився завал завдовжки близько 40 метрів і спалахнула пожежа. Все це перешкоджало роботі гірничорятувальників. До того ж процедура упізнання загиблих, тіла яких підняли із підземного пекла, була ускладнена. Розповідають, що першу жертву упізнали лише по срібній каблучці із написом «Спаси і сохрани».

Плач, вигуки, стогін... Голова профкому шахти Юрій Заєць зачитує список із семи прізвищ — перші упізнані загиблі гірники. «А четверта дільниця, що там?» — перепитує якась жінка. «Туди ще не дісталися. Горить конвеєрна стрічка. Але надії дуже мало», — відповідає голова профкому. «Де я можу побачити свого батька?» — в істериці кричить дівчина, яка щойно почула рідне прізвище. Чуються вигуки: «Лікаря, лікаря!». У молодого хлопця почався напад епілепсії. Непритомну жінку виводять із фойє. За нею поспішає медсестра зі шприцем напоготові. «Випийте ліки. Це — заспокійливе». Обертаюся: лікар простягає склянку із валер'янкою літньому чоловікові. «Не буду, — відмовляється той. — Я хочу знати, що з моїм сином. Я витримаю». Із родичами постійно працюють психологи МНС та медики. «В такій ситуації слова безсилі, — пояснює один із психологів. — Треба просто вивести людину із приміщення, дати їй заспокійливе, розповісти, що буде і яка робота виконується. Якщо треба — надати медичну допомогу».

Гірник шахти імені Засядька Євген Дерев'янко після отруєння чадним газом перебуває на лікуванні в обласній лікарні профзахворювань.

Фото Олексія БУДЬКА.

Євген, помічник начальника дільниці, каже, що під час аварії загинули багато його товаришів. Він просить не називати прізвище в газеті: щоб не дізналася мати. «Я на цій шахті вже три роки. Батько був шахтарем, я — теж. Нічого іншого ми робити не вміємо. Прийшов уранці на зміну, а мені кажуть, що був вибух. Зараз ось поїду до родини товариша, повідомляти про смерть...» Дружина Євгена Оксана додає, що чоловік народився у сорочці: за весь час роботи на шахті жодного разу не потрапив в аварію. Жінка забобонно стукає по дереву тричі. «У нас четверо дітей, три доньки і син, від чотирьох до 14 років. Нам їх іще піднімати треба».

Серед загиблих — мешканці не лише обласного центру, а й Селідового, Красноармійська, Димитрова. Бригади із цих міст набрали нещодавно: дехто із гірників устиг пропрацювати на шахті імені Засядька від десяти днів до двох місяців. Понеділок, вівторок і середа оголошені в Донецькій області днями жалоби. Аварія, яка сталася в неділю, — не перша в історії вугільного підприємства: внаслідок чотирьох групових нещасних випадків у 1999, 2001, 2002 та 2006 роках тут загинули 138 гірників.

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович, який побував на шахті у неділю, під час спілкування із журналістами не назвав імовірну причину аварії: «Сьогодні працює експертна комісія. І саме експерти лише після того, як вони обстежать місце і отримають відповідні результати, матимуть право сказати про причину аварії. Хоча попередній огляд засвідчив, що жодних відхилень від затвердженого плану гірничих робіт, узгодженого із Держгіртехнаглядом, не було». Так само лаконічним був голова урядової комісії із розслідування причин групового нещасного випадку, віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв: «Бурили свердловини для дегазації на шість метрів. Дві свердловини пробурили. Коли третю бурили, стався вибух метану».

У небезпечному місці опинилися робітники одразу десяти дільниць: прохідники, гірничі робітники очисного вибою, робітники із ремонту гірничих виробок, бурильники та інші. Фахівці кажуть, що вибух виявився настільки сильним, що зруйнував виробки, обладнання, повітропроводи та водогони. Що ж стосується буріння свердловин, то воно проводилося для дегазації вугільних пластів. Реалізуючи програму дегазації та утилізації шахтного метану, «засядьківці» придбали імпортне обладнання і збудували цілу систему підземних трубопроводів, якими газ подається на поверхню.

«Ця аварія у черговий раз нагадує, що людина перед стихією безсила, — вважає Прем'єр-міністр. — Щодо державної політики, то ми, звичайно, ставимо перед собою завдання збільшити видобуток вугілля. Треба відкривати і будувати нові шахти. Ми поки будуємо недостатньо. Звичайно, іти до глибин треба дуже і дуже обережно. Але до глибин ідуть взагалі в усьому світі». Керівник уряду заявив, що із державного бюджету для ліквідації аварії та допомоги родинам загиблих уже виділені 7,5 мільйона гривень. Урядова комісія прийняла рішення одразу виплатити кожній сім'ї по 100 тисяч гривень. Остаточно обсяг допомоги стане відомим після зустрічей із кожною родиною загиблих і потерпілих.

***

У понеділок шахту відвідав Президент України Віктор Ющенко. Він узяв участь у засіданні урядової комісії із розслідування причин аварії та зустрівся із колективом шахти. Також було заплановано відвідання обласної лікарні профзахворювань, де перебувають постраждалі гірники.

Ліна КУЩ.

■ СВІТ КОРОТКО

АВСТРАЛІЯ

Обвалилася шахта: гірники врятовані

Золотодобувна шахта в штаті Вікторія на південному сході Австралії завалилася в понеділок уранці. Операція з порятунку 27 робітників тривала чотири години і закінчилася успішно. Після обвалення один із шахтарів повідомив про те, що сталося, по своєму мобільному телефону. Робітники були визволені за допомогою підіймального крана через вентиляційний вихід. Шахту закрито до з'ясування причин аварії.

БАНГЛАДЕШ

Кількість жертв досягла трьох тисяч

Але Товариство Червоного Півмісяця цієї країни вважає, що загиблих буде набагато більше — до 10 тисяч. Нагадаємо, циклон «Сидр» обрушився на Бангладеш у ніч з четверга на п'ятницю. Тільки через кілька днів рятувальникам удалося дістатися віддалених районів, що постраждали від стихійного лиха. Цілковито зруйновано десятки тисяч осель, порвані лінії електропередач, розмиті дороги, загинув урожай. Сотні тисяч людей терміново потребують продовольства, питної води, ліків і даху над головою.

КОСОВО

Проголосували за незалежність. Без сербів

На парламентських виборах перемогла коаліція на чолі з опозиційною Демократичною партією Косово. Її підтримали близько 37 відсотків виборців. На другому місці — Демократичний союз Косово. Серби, як і очікувалося, голосування бойкотували. На виборчі дільниці їх прийшло не більш як відсоток. Низькою була і активність албанських виборців. Позначаються невиконані обіцянки та інші внутрішні проблеми. Місце прем'єра в майбутньому уряді, найімовірніше, займе лідер ДПК Хашім Тачі. Белград звинувачує його в воєнних злочинах і злочинах проти людяності.

ОБСЄ — РОСІЯ

Спостерігачі не приїдуть

Офіційна представниця ОБСЄ прокоментувала відмову надіслати спостерігачів на вибори в російську думу, призначені на 2 грудня. На запитання, навіщо Росії перешкоджати спостерігачам в одержанні віз, вона відповіла: «Я не хотіла б удаватися в подробиці з цього приводу. Раніше з такими труднощами ми зіштовхувалися тільки в 1999 році в Албанії». Представниця також відповіла, що рішення остаточне. Нагадаємо, Росія зволікала з видачею віз для спостерігачів від ОБСЄ. В організації також вважають, що російська влада всіляко намагалася обмежити кількість спостерігачів.

Сідаючи в потяг, налаштовуйтеся на найгірше

■ РЕПЛІКА

Вечір п'ятниці, 16 числа. Тільки й чути «до відома зустрічаючих, поїзд ікс запізнюється. Можливий час затримки стільки-то хвилин...». Із псевдозамінованого центрального київського залізничного вокзалу відправляється швидкий поїзд Київ—Луганськ. Із двохвилинним запізненням. Хто б міг подумати, що в Луганськ він прибуде на... 5 годин пізніше, ніж за розкладом.

Щоправда, завсідники рейсу одразу після посадки запевняли попутників, що, мовляв, прибудемо щонайменше на 10—20 хвилин пізніше. Але вже на першій станції Гребінка замість обіцяних чотирьох хвилин поїзд простояв майже п'ять годин! На всі запитання пасажирів провідники знизували плечима: самі не знаємо, що сталося і коли поїзд рушить.

Тим часом деяким пасажирам уранці треба було пересідати на інший потяг чи електричку. Були й такі, кого чекали заздалегідь заплановані зустрічі та справи. Однак справжніми заручниками ситуації стали ті, хто мав вийти до чи одразу після опівночі на проміжних станціях. Мало того, що їм не запропонували пересісти на інші поїзди за схожими маршрутами, то ще й відмовляли у придбанні постільної білизни.

«Відповідно до наших нових правил ми не можемо вам продавати у вагоні постіль. Ви повинні були її оплатити під час покупки квитка», — заявляла провідниця одного з вагонів. Пасажирка їй наполегливо намагалася пояснити, що за розкладом вона мала вийти о 23-й годині. А на ніч у вагоні вона застрягла не зі своєї вини. Але жоден з її доказів так і не було прийнято «Сердючкою».

Інші поїзди, навіть маючи вільні місця, брати безплатно пасажирів відмовлялися! Ті, хто міг собі дозволити купити другий квиток, робили це й утридорога добиралися додому. Інші — чекали. Але гроші, нерви й час, які їм ніхто не компенсує, втратили всі. У пресслужбі «Укрзалізниці» пообіцяли, що на всі запитання про причини затримки й належні компенсації (якщо такі передбачені) дадуть відповідь протягом двох днів. Що ж, почекаємо. Тільки, мабуть, наступного разу, купуючи квиток на поїзд, не плануйте нічого на найближчі п'ять годин після прибуття. І навіть якщо їхати кілька годин, краще одразу заплатіть за постіль і запасіться по максимуму продуктами й водою.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Конфлікт в Іллічівську розгоряється

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Докери не пропустили на територію Іллічівського морського торгового порту судових виконавців. Останні прибули проконтролювати виконання рішення Краснозаводського районного суду Харкова про призначення новим начальником порту Вадима Пархоменка. Своїм наказом його призначив генеральний директор концерну «Укрморпорт» Сергій Климов. Тим часом наказ спричинив обурення в Міністерстві транспорту і зв'язку України. Прес-служба Мінтрансу розповсюдила повідомлення про те, що «порти перебувають у сфері управління міністерства. Тому будь-які спроби зміни керівництва, ініційовані іншими суб'єктами, міністерство вважає незаконними і розцінює як рейдерське захоплення».

За словами нинішнього начальника ІМТП Геннадія Скворцова, через останні події порт може втратити 80 мільйонів доларів інвестицій. Оскільки інвестор, який планував укласти кошти в розвиток олійного і зернового терміналу, а також наливального комплексу, побоюється за долю своїх грошей.

У розпал конфлікту, щоправда, в Іллічівськ прийшло повідомлення про те, що Харківський апеляційний суд скасував рішення Краснозаводського районного суду про зміну керівництва порту. Нагадаємо, діяльність концерну «Укрморпорт» було припинено указом Президента України Віктора Ющенка в серпні 2007 року.

Трудовий колектив тим часом заявив про рішучість відстоювати свого керівника.

— З ім'ям Геннадія Скворцова, — заявив на мітингу голова профкому підприємства Сергій Бризгалов, — пов'язане відродження порту. — Цього року заселятиметься 36-квартирний будинок для наших працівників, у нас п'ять дитячих садків, а зарплата докерів — найвища в місті.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

■ А ТИМ ЧАСОМ

В Іллічівському морському торговому порту відкрито найбільший в Україні контейнерний термінал, будівництво якого тривало два роки, а інвестиції становили 51 мільйон доларів. Термінал стане єдиним, до якого зможуть заходити супервеликі контейнеровози.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

ДЕНЬ
ВІВТОРОК, 20 ЛИСТОПАДА 2007 ■ № 213 (4213)

Засідання ради із залізничного транспорту держав—учасниць СНД відбудеться 22—23 листопада в Баку *(Укрінформ)*

До Ліберії в рамках чергової ротації вчора відбули 120 українських миротворців *(Укрінформ)*

Безпека дорожнього руху — проблема загальнодержавна

З відкритого листа Президентові України Віктору Ющенку

Шановний пане Президенте!

Чолом вам б'ють понад півмільйона ветеранів Державної автомобільної інспекції та членів Всеукраїнської спілки автомобілістів і висловлюють вдячність за те, що ви, незважаючи на важливі державні справи, приділяли увагу одній з найживотрепетніших і наболіючих проблем нашої країни — багатотисячним людським жертвам у результаті дорожньо-транспортних пригод.

На нараді в МВС України з питань діяльності Державтоінспекції, на наш погляд, увагу було зосереджено на пошуках «стрілочника». І це дуже прикро. Крім того, зроблено дещо хибний висновок, що головною причиною високого рівня аварійності в Україні стали непрофесіоналізм у роботі ДАІ та низькі суми штрафів. Звичайно, певна частка правди у цьому є, але проблема надто складніша, і її позитивне вирішення залежить від багатьох чинників. Ось деякі з них:

По-перше. В Україні відсутня належна система державного управління цією сферою. Статтею 3 Закону України «Про дорожній рух» передбачено, що таке управління має здійснюватися спеціально уповноваженими на це державними органами, які, хоч як прикро, й досі не створені. Нині тільки Державтоінспекція МВС та Міністерство охорони здоров'я у межах своїх повноважень переймаються розв'язанням проблем забезпечення безпеки дорожнього руху. Мінтрансзв'язку, Мінфін, Мінекономіки, інші центральні органи виконавчої влади практично не беруть у її розв'язанні будь-якої участі.

Слід законодавчо передбачити, що Державтоінспекція є спеціально уповноваженим державним органом управління у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, надати їй необхідні контрольно-розпорядчі повноваження і привести структуру служби у відповідність до покладених на неї додаткових функцій.

По-друге. Відсутня ефективна законодавча база у сфері безпеки дорожнього руху. Крім зазначеного вище, слід наголосити, що в країні немає належної стримувальної системи адміністративного впливу на порушників дорожніх законів. Навіть незначні штрафи не стягуються через бездіяльність судової виконавчої структури. Порівняно з рівнем реалізації стягнень Державтоінспекцією, коли на неї покладалися ці функції, сьогодні судовими органами реалізується лише 38 відсотків адмінпротоколів і 28 відсотків накладених штрафів. Більше того, кожен восьмий водій, який керував транспортним засобом, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, уникає будь-якої відповідальності.

Необхідно терміново посилити чинне адміністративне законодавство, передбачивши значно жорсткішу відповідальність за порушення Правил дорожнього руху, зробити ефективнішою систему накладення покарань відповідними посадовими особами Державтоінспекції та реалізації ними прийнятих рішень, у тому числі шляхом тимчасового затримання посвідчень водія.

По-третє. Значний вплив на високий рівень аварійності на автотранспорті має незадовільний стан вулично-дорожньої мережі країни, її інженерних споруд та обладнання. На нашу думку, все це через розпорошеність капіталовкладень, відсутність належного контролю за їх використанням, безвідповідальне ставлення керівників відомств та органів місцевої влади, від яких залежить виконання необхідних робіт, до розв'язання проблеми.

Настав час доручити МВС, Мінтрансзв'язку, Мінфіну, Мінекономіки, Міносвіти, Міністерству охорони здоров'я із залученням відповідних державних та інших структур у якомога стисліші терміни опрацювати проект комплексної Державної програми підвищення безпеки дорожнього руху на період до 2015 року. Передбачити у цьому законодавчо затвердженому документі гарантоване зменшення у вказаний період кількості загиблих у ДТП не менш як удвічі, а також обов'язкове створення спеціальної координуючої і контролюючої структури щодо супроводження виконання програми.

По-четверте. Враховуючи, що сфера гарантування безпеки дорожнього руху охоплює все населення і всі структури країни, а отже, є однією з найважливіших державних соціально-економічних проблем, особливе значення у її розв'язанні повинна мати система навчально-роз'яснювальної роботи серед усіх верств населення, розпочинаючи з дитячого садка.

Настав час законодавчо затвердити, що безпека дорожнього руху є соціально-економічною проблемою, зобов'язати ЗМІ ввести спеціальні рубрики з цього питання, на телеканалах щоденно використовувати відповідні кіно- і відеоролики, спеціальні заставки тощо. По радіо і на телебаченні передбачити щотижневі не менш як 10-хвилинні навчально-роз'яснювальні програми з Правил дорожнього руху. Примусити Міносвіти і всі державні, у тому числі місцеві, а також комерційні, приватні та інші структури забезпечити безумовне виконання статті 20 Закону України «Про дорожній рух», установити належний контроль за виконанням її вимог спеціально уповноваженою державною структурою.

По-п'яте. Після позбавлення у 2005 році Науково-дослідного центру безпеки дорожнього руху МВС України статусу наукової установи і реорганізації його в Центр при Департаменті ДАІ в країні не залишилося жодної наукової установи, яка б безпосередньо переймалася проблемами дорожнього руху.

На базі Центру доцільно створити науково-дослідний інститут проблем безпеки дорожнього руху, покласти на нього координацію науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт, які виконуються іншими установами країни, організацію підготовки і видання необхідних підручників, посібників, іншої навчально-методичної літератури, в тому числі на електронних носіях. Цей інститут у взаємодії з відповідними установами країни має в обов'язковому порядку брати участь у підготовці проектів законодавчих, підзаконних, урядових, а також відомчих актів, у тому числі системи Державтоінспекції, використовуючи результати відповідних науково-технічних, зокрема, світових досягнень у галузі безпеки дорожнього руху.

По-шосте. Постійно звужуються можливості впливу на стан аварійності єдиної в країні структури, що безпосередньо переймається проблемою захисту населення від небезпеки, яку криє у собі практично безконтрольний рух транспортних засобів, — Державтоінспекції МВС України. Вкрай негативно впливають на її діяльність безперервні необґрунтовані реорганізації, ліквідації тощо (1993, 1998, 2005 роки). В результаті — майже зруйнована найефективніша, що підтверджено практичним досвідом, структура ДАІ. Значно скорочено її чисельність, частину особового складу передано до некомпетентних у розв'язанні проблем безпеки дорожнього руху служб, ліквідовано систему чергових частин... Це не могло не вплинути негативно на стан нагляду за дорожнім рухом, на оперативність роботи нарядів Державтоінспекції, особливо на дорогах державного значення.

Ми, ветерани Державтоінспекції і члени Всеукраїнської спілки автомобілістів, вважаємо, що всім високопосадовцям слід передовсім поважати міліцію і дбати про стабільність її кадрів та їхню високу професійну майстерність. Без цього ефективна робота міліції в цілому і Державтоінспекції зокрема неможлива. Сподіваємося, що під час опрацювання проекту комплексної Державної програми підвищення безпеки дорожнього руху на період до 2015 року викладені нами пропозиції будуть у повному обсязі враховані, а передбачені заходи належним чином забезпечені фінансами і матеріальними ресурсами.

За дорученням ветеранів ДАІ та членів Всеукраїнської спілки автомобілістів та з повагою,
голова Громадської колегії з безпеки дорожнього руху
Олександр ФОМЕНКО,
голова Всеукраїнської спілки автомобілістів
Микола ТОДОРЕНКО,
голова ради ветеранів Державної автомобільної інспекції МВС України
Марія ВЛАСЕНКО.

Фортуна усміхається Фортуні...

На хвилі подорожчання одного з основних харчових продуктів — хліба — учасники прес-клубу Національної спілки журналістів України відвідали «Бучанський борошно-хлібокомбінат» (Київська область).

Поруч з житловими кварталами міста Буча — заросле бур'янами поле. Тут, на площі два гектари, у листопаді 2005 року розпочалося будівництво сучасного хлібокомбінату.

— Напевно, фортуна усміхається мені, — сміючись, каже генеральний директор «Бучанського борошно-хлібокомбінату» **Сергій ФОРТУНА (на знімку ліворуч).** А якщо серйозно, то завзятість, працьовитість і розуміння оточення допомогли нам стати на ноги. Не один десяток кілометрів наїздили разом з бучанським міським головою Анатолієм Федоруком у пошуках придатної ділянки. Знайшли занедбане поле, і почалося будівництво. За півтора року на пустирі виріс завод. Майже півроку вже випускаємо продукцію. На повну силу працює одна лінія на 10 тонн хліба на добу, а через місяць запускаємо ще одну і кондитерський цех. Планова потужність заводу — 180 тонн. Відпускна ціна на наш хліб у середньому — 1 грн. 40 копійок, ми просто змушені були підняти ціну у відповідь на подорожчання зерна. Адже тонна пшениці коштує 1450 гривень. Відсотків тридцять від нашої вартості споживач переплачує перевізникам хліба. Зараз йдуть перемовини з міськими головами районних центрів Київщини, щоб установити власні торгові точки і продавати наш хліб на десять копійок дешевше, ніж в інших магазинах. Багато хто з розумінням поставився до нашого починання.

У виробничому цеху — небагатолюдно. Автоматизовану лінію випічки хліба (до речі, така працює тільки на одному столичному хлібокомбінаті. — **Авт.**) обслуговують двоє операторів. Загалом на виробництві працює майже 150 чоловік. Більшість із них — досвідчені пекарі, що прийшли сюди з київських хлібзаводів, які закрилися. Змінний графік роботи, висока зарплата і хороші побутові умови, перспектива розвитку підприємства і впевненість у завтрашньому дні — пріоритети адміністрації комбінату стосовно своїх робітників.

Не випадково в кабінеті генерального директора Сергія Фортуни на почесному місці висить грамота Верховної Ради України «За заслуги перед українським народом».

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Кожен восьмий водій, який керував транспортним засобом, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, уникає будь-якої відповідальності

Солодкі ювілеї Ганни Дронової: пальчики оближеш!

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Ганну Дронову називають патріархом «солодкої» галузі. Певно, не знайти в області людини, яка не куштувала б виробів Херсонської кондитерської фабрики. На прилавках не лише вітчизняних, а й багатьох зарубіжних магазинів представлена продукція із символічною емблемою підприємства — розмашисто крокуючим морячком з тарелем у руках

Один запис, два ювілеї

Одне з найстаріших підприємств міста наступного року відзначатиме 80-річний ювілей. Можна бути впевненим: зберегти підприємство, зробити помітний крок уперед в нелегкі часи вдалося, безсумнівно, завдяки тому, що фабрика, як і в попередні, ще радянські, часи залишилася в руках надійного керманича. У трудовій книжці Ганни Василівни лише один запис, теж ювілейний — рівно півстоліття тому дівчинкою прийшла вона на підприємство. Чому саме на «солодку» фабрику? Певно, тому, що близько було: через дорогу, майже напроти будинку, де жила.

«ШИКують» на прилавках

Херсонська кондитерська фабрика сьогодні — це новітній виробничий комплекс. У його трьох цехах — вафельному, карамельному та цукерковому — виробляють щороку близько 10 тисяч тонн солодкої продукції. Удень і вночі біля прохідної підприємства стоять в черзі величезні фури з номерними знаками різноманітної «географії».

— Цукерковий цех працює у три, вафельний у дві зміни. Ледь встигаємо виробляти продукцію, замовники готові брати її набагато більше, — пояснює Ганна Василівна. — Є такі, хто готовий забирати все, але ж не хочемо ображати інших партнерів.

Виробничі потужності підприємства обладнані лініями італійського, німецького, австрійського походження. Німецьке обладнання, приміром, дає змогу випускати понад 10 видів цукерок. Назви ледь устигають за новими рецептами! До слова, придумують їх усі разом. «Пташки співочі», «Альбатрос», «Шик», «Феліче», «Любе місто»... Запаковані в вишукану коробку з кольоровими листівками визначних місць цукерки — немов візитна картка Херсона на прилавках зарубіжних супермаркетів.

А ще підприємство виготовляє особливо цінні желейні цукерки на основі пектину — натуральної сировини, витяжки з яблук та цитрусових, а також агару — витяжки з морських водоростей. А спробуйте-но херсонські східні солодощі: зефір, пастилу, мармелад — пальчики оближете!

Мелодія вафельної трубочки

На італійській лінії херсонські кондитери випікають нові види печива: «Королева Таврії», «Сонячна Таврія» «Мелодія»...

З конвеєра австрійського виробництва сходять вафельні трубочки. Ця порівняно нова продукція вже встигла завоювати золоту медаль престижної виставки-дегустації «Українські ласощі». Крім цього, на фабриці виготовляють і постачають на ринок різноманітну вафельну продукцію в яскравій упаковці, що подобається і дорослим, і малечі: «Крихітка Єнот», «Король Сімба», «Дніпровські».

Подбали на підприємстві й про тих, кому не можна їсти солодкого, — тут налагоджено випуск продукції для діабетиків.

— Багато коштів вкладаємо в модернізацію підприємства, — зауважує директор Ганна Дронова. — Це нова техніка, обладнання для підготовки сировини, машини для виробництва шоколадної глазурі, модернізували лінію відливу, повністю перейшли на принцип фреонового охолодження.

Кожен новий рік знаменний новими видами продукції, яких тут винаходять не менше двох десятків. Водночас не зменшуються й обсяги традиційної продукції, котрі вже становлять певний імідж Херсонської кондитерки.

Відбиваємося від рейдерів, розчаровуємо ревізорів...

У чому ж секрет популярності херсонських виробів з «морячком»? Певно, в тому, що дбають кондитери насамперед про якість. Адже не дарма на виставках і ярмарках, куди херсонці приїздять зі своїми цукерками та вафлями, їм дістаються численні нагороди: Міжнародний приз за якість, Арка Європи, Золотий приз, Золотий Борисфен, дипломи виставок: «Дні якості в Києві», «Агро», «Продекспо» та інші.

А ще в тому, що «корабель», де за штурвалом досвідчений керівник, уміло долає підводні рифи не завжди привітного до виробника сучасного ринку.

— Думаєте, не було й на нас так званих рейдерських атак? А як нас не люблять всілякі перевіряльники, і знаєте через що? Що немає до чого причепитися: усе в нас, як належить, за стандартами й законами, відкрито й прозоро, збережено навіть усі соціальні виплати, закріплені ще за радянських часів, і немає ніякої тіньової економіки, — посміхається Ганна Василівна.— Нас це влаштовує, не треба ні перед ким кланятися, крім як перед споживачем, що купує нашу продукцію.

...На Америку вже задивляємося

Запроваджуючи сучасні західні технології, застосовуючи до них традиційну вітчизняну «хватку», херсонські кондитери впевнено дивляться в завтрашній день. Тут немає проблеми, з якою ще стикається багато підприємств, — проблеми збуту. У складі фабрики в обласному центрі працює 11 фірмових магазинів під милозвучною, надто вже українською назвою "Ганнуся". Продукція розходиться в Росію, Білорусь, Казахстан, Грузію, Азербайджан, Естонію, Молдову, Туреччину, Польщу, Ізраїль, Монголію. Нині ведуться переговори про поставки до США. Міжнародний сертифікат якості системи управління безпекою продуктів харчування (НАССР) херсонські кондитери розраховують отримати вже цього року.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: директор Херсонської кондитерської фабрики Ганна Дронова.

Фото автора.

Чорний хліб може стати елітним продуктом

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Минулого тижня, відрапортували в Кабміні, ми впритул наблизилися до входження у Світову організацію торгівлі. Україна домоглася підписання чергового протоколу, необхідного для вступу до СОТ, — цього разу з Киргизстаном. Він став останнім з півсотні подібних документів, що їх наша країна мала підписати з державами—членами організації, котрі висували до нас претензії. Така вимога — тільки після цього заявка на вступ може бути розглянута. Якщо зважити, що Україна веде переговори про вступ до СОТ з 1993 року, — просування очевидне. З підписанням міністр економіки Анатолій Кінах прогнозує швидкий вступ, а інтеграція, на його думку, позначиться на нашому експортному потенціалі. Щоправда, при цьому навіть приблизну дату тієї довгоочікуваної події не називає. І правильно робить. Навіщо копіювати Президента, котрий обіцяв СОТ років два тому. Та й хто його знає, чого ще на міжнародному рівні від нас зажадають. Але не в цьому суть. Ще не вступивши у СОТ, економіка України продовжує розплачуватися за можливе членство. Киргизія змусила відстібнути їй кругленьку суму, наполягаючи на тому, що заборгованість українських підприємств, яка утворилася на момент розпаду Союзу, є державним боргом України. У Києві завжди вважали, що це — корпоративні зобов'язання, котрі вірогідно підтвердити неможливо. У результаті підпис Киргизії під документами обійдеться нашій країні у 27 мільйонів доларів. Суму буде оформлено як гуманітарну допомогу, інакше й інші країни пострадянського простору можуть пред'явити аналогічні претензії.

Вступ, якщо таке станеться, безперечно, відкриває для нас кордони і нові можливості. Але після інтеграції доведеться витратитися ще більше. Приєднання до світового торгового клубу несе і низку ризиків — подає слова Анатолія Кінаха прес-служба Мінекономіки. На його думку, ризики передовсім стосуються АПК, переробної, харчової промисловості, машинобудування (насамперед авіабудування), сфери страхування, системи зв'язку, а також питань фінансової безпеки країни.

Доповнюючи Кінаха, слід зазначити: ці витрати — ще й від невміння домовлятися. Ніхто не каже, що не треба вступати. Але необхідно прогнозувати ситуацію, а не лізти, заплющивши очі, а там — хай би що. Навіщо ми, приміром, взяли на себе зобов'язання щорічно ввозити на пільгових умовах 260 тисяч тонн тростинного цукру-сирцю? Адже вітчизняний ринок свій цукор не може «переварити», і багато які країни, вступаючи у СОТ, відбилися від подібного «подарунка». **У високих кабінетах не хочуть говорити, що буде після вступу з тваринництвом. У приватному секторі 80 відсотків корів. Молоко від них, видоєне руками, використовувати, відповідно до світових стандартів, для виробництва харчових продуктів неприпустимо. Куди подінуться власники цих корів зі своїм молоком? Навряд чи в нас візьмуть на озброєння литовський варіант, де індивідуалам — власникам круторогих — виплачували компенсацію, щоб ті відмовлялися від корів.**

Хотілося б помилитися, але, найімовірніше, наш рідний уряд піде за сценарієм створення таких умов, коли корів у приватному секторі тримати буде вкрай невигідно, і селяни без жодних компенсацій просто виріжуть поголів'я. Якщо через вітчизняний агросектор можна отак запросто переступити — і не таке витримував, то як бути з молокозаводами, котрі без сировини — все одно що купа металобрухту? А за кілька днів не можна створити необхідну кількість великотоварних ферм. Отут і стануть для нас у пошані всілякі вім-біль-дани, котрі прийдуть на зміну вітчизняній молокопродукції. Причому якщо пити кефір, вироблений із видоєного вручну молока, «ніззя», то йогурт, у якому аж зашкалює вміст не до кінця досліджених продуктів ГМО, — можна і навіть треба. Адже обіцяного урядом з 1 листопада маркування продукції, що містить генетично модифіковані організми, у нас так і не ввели. Тепер кажуть, що проти цієї новації виступила одна з країн у рамках переговорного процесу про вступ України до СОТ.

З інших економічних новин минулого тижня порадував бензин. Цінники на пальне завмерли, неначе стидаючись свого стрімкого зростання тиждень тому, коли 95-й переступив позначку в 5 гривень за літр. Але ця «стабілізація» навряд чи надовго. Уряд РФ підвищив з 1 грудня експортне мито на нафту з нинішніх 250,3 до рекордних 275,4 долара за тонну, світлі нафтопродукти — із 181 до 197,8 долара за тонну.

З ціною на російський газ також незрозуміло. У високих кабінетах щедро роздають коментарі з цього питання, які зводяться до одного: ведуться двосторонні переговори.

З хлібних новин: Європарламент (а слідом і Президент Віктор Ющенко), закликають Україну негайно скасувати обмеження на експорт пшениці. Зі злаковими на світовому ринку сутужно, ціни на них зростають і там розраховують утихомирити їх за рахунок нашого зерна. Але в Кабміні іншої думки. Там вважають, що відкривати «шлюзи», поки не заповнені внутрішні засіки (а резерв цей сформовано лише наполовину), ніяк не можна. І якщо певну кількість пшениці можна без шкоди для споживача продати за кордон, то чорний хліб уже зараз у дефіциті. Через нестачу жита й істотне його подорожчання і на внутрішньому, і на зовнішньому ринках пекарі змушені знімати з виробництва пшенично-житній хліб, який входить у перелік так званих соціальних сортів. Стає все більш очевидним, що жита в «засіках батьківщини» немає. За кордоном купити сировину, котра подорожчала, для хлібопечення — надто вже дорого. Хіба що з Білорусією начебто вдалося домовитися про постачання за прийнятними цінами, але не жита, а борошна. Не виключено, що незабаром буханець житнього із соціального перейде в розряд елітного.

До речі, як і пророкували в уряді, ціни на м'ясо та яйця стабілізувалися. У столиці свинина коштує 25—35 гривень за кіло, яловичина — 20—27 гривень. Виробники змушені були знижувати відпускні ціни, оскільки впав попит. Те саме стосується і картоплі. На жаль, спокій не надовго — до новорічних свят продукти знову почнуть дорожчати.

І ще. Уряд скасував іменні залізничні квитки. Кому вигідні процвітання спекуляції на вокзалах і нав'язливі пропозиції сумнівних продавців, ладних продати будь-яку кількість квитків і в усі напрямки, — незрозуміло.

Галина КВІТКА.

Надзвукову ракету зенітники «дістали» за 20 секунд

Без жодного промаху відстрілялися зенітники військ Протиповітряної оборони Повітряних сил України на двох навчаннях з пуску бойових ракет

Міноборони відновило використання полігона Чауда у Криму для пуску бойових ракет. Про це кореспондентку «Голосу України» повідомили в медіа-центрі Повітряних сил України, штаб яких дислокується у Вінниці. Протягом останніх років полігон мовчав. Після інциденту з російським літаком Ту-154, в який під час навчань, що відбувалися декілька років тому, влучила ракета, стрільби на Чауді заборонили. Тренування ракетники проводили в Росії. 11 жовтня ц. р. вони ще раз побували на навчаннях на російському полігоні Ашулук поблизу Астрахані. Навіщо ж було знову їхати на край світу, коли вже дозволено стрільби на Чауді?

— У Криму теж проводилися навчання, — каже працівник медіа-центру ПС ЗС України **Руслан Семенюк.** — 18—19 жовтня цього року зенітники здійснювали там бойові пуски ракет. Завдання ставилися різні. Тому й обрали для їхнього виконання різні полігони. До того ж російські навчання планували завчасно, тоді ще не було дозволу на використання полігону Чауда для стрільб.

В Астрахані наші зенітники виконували особливо складні вправи. Стріляли по надзвуковій ракеті-мішені. Вона летіла на висоті 16 тисяч метрів зі швидкістю 900 метрів за секунду. Як пояснив співрозмовник, 20 секунд відводилось зенітникам у таких випадках на пуск ракети. І вони «дістали» пострілом «ворожу» мішень. У другому випадку нею слугував освітлювальний снаряд, що перебував на висоті дев'ять тисяч метрів. І тут залп був теж влучний.

Під час навчань у Криму більше працювали фахівці наших оборонних підприємств. Вони вивчали питання продовження термінів експлуатації зенітно-ракетних комплексів Бук М1 і С-300. **Заступник командувача ПС генерал-лейтенант Микола Ботов,** один з керівників кримських навчань, наголосив, що шлях збільшення ресурсу таких озброєнь не новий, ним ідуть навіть у розвинених країнах. Закупівля нового обладнання такого типу для нашого війська — дуже віддалена перспектива. Треба модернізувати те, що маємо. Модернізувати названі комплекси будуть на наших заводах.

Фахівці стежили й аналізували, як діють такі комплекси в «бойових» умовах. Майже десять пострілів з ракет здійснили зенітники на Чауді. Мішенями для них слугували безпілотні літаки-розвідники. Їхні польоти виявилися останніми, бо ніхто не промахнувся.

Чи не шкода було підставляти під удари ракет діючі літаки? **Генерал-майор Василь Нікіфоров,** який відповідає за авіацію ПС, наголосив, що ці літаки розробляли ще в 60-х роках. Навряд чи їх можна було б використовувати у сучасних воєнних конфліктах. А знищення під час навчань — найкращий спосіб утилізації.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Для довідки.

Повітряні сили — вид Збройних сил України, який в мирний час виконує бойові завдання. Підрозділи ПС несуть бойові чергування з протиповітряної оборони, прикривають з неба важливі державні об'єкти, здійснюють контроль над використанням повітряного простору, охороняють повітряний кордон, протяжністю майже сім тисяч кілометрів.

Місто Іллічівськ Одеської області входить у п’ятірку населених пунктів України, де вилучається найбільше грошей у сумарному вираженні *(Укрінформ)*

В Івано-Франківську вшанували 320-річчя з часу обрання гетьманом України Івана Мазепи *(Укрінформ)*

Підсумки роботи АЕС за 10 місяців

За оперативними даними Національної енергогенеруючої компанії «Енергоатом», яка є оператором усіх українських АЕС, у жовтні цього року атомні станції виробили 7 млрд. 493 млн. кВт·год. електроенергії, перевиконавши планове завдання на 1,6%. Частка АЕС у загальному енерговиробництві України становила 45,8%. У січні-жовтні 2007-го АЕС виробили 77 млрд. 521 млн. кВт·год., що становить 101,7% від планового завдання і більше на 2 млрд. 520 млн. кВт·год. порівняно з аналогічним періодом минулого року. У компанії сподіваються, що рік також закінчиться з перевиконанням. «З урахуванням того, що ми вже маємо значне перевиконання, ми сподіваємося, що до кінця року воно становитиме 2 млрд. кВт·год. електроенергії. Маючи план — 90,5 млрд. кВт·год., ми сподіваємося отримати 92,5 млрд. кВт·год.», — повідомив виконавчий директор з виробництва НАЕК «Енергоатом» Віктор СТОВБУН.

Збільшенню виробництва електроенергії на АЕС сприяють зростання коефіцієнта використання встановленої потужності (КВВП) та зменшення кількості порушень, а отже, простоїв блоків. У жовтні цього року КВВП становив 72,5%, а за січень-жовтень він дорівнює 76,7%, що на 2,4% більше від показника 2006-го року. З початку року на АЕС зафіксовано 20 порушень, тоді як у січні-жовтні 2006-го цей показник дорівнював 26-ти.

Крім зростання обсягу виробленої електроенергії, керівництво «Енергоатому» високо оцінює результати роботи і на інших напрямах: «Нинішнього року введено в дію другий гідроагрегат Ташлицької ГАЕС, вперше налагоджено реалізацію з випередженням встановленого графіка заходів «Концепції підвищення безпеки діючих енергоблоків АЕС», розроблено деталізовані план-графіки і повністю забезпечено фінансування робіт з підготовки пілотних енергоблоків до продовження терміну експлуатації, виконано значний обсяг заходів з підготовки до спорудження нових потужностей на Хмельницькій АЕС», — сказав Андрій Деркач на святкуванні 11-річчя компанії, яке відбулося в жовтні.

Цього року стався важливий крок в напрямі диверсифікації джерел постачання палива для АЕС. Чергове обстеження наприкінці жовтня шести тепловиділяючих збірок (ТВЗ) виробництва компанії «Westinghouse», які було встановлено в активній зоні третього енергоблоку ЮУАЕС, показало, що вони можуть ефективно експлуатуватися. Отже, у 2009 році набуде чинності другий етап проекту, відповідно до якого США поставить на Южно-Українську АЕС ще 42 паливні збірки. За словами члена інспекції, представника Тихоокеанської Північно-західної національної лабораторії Роберта Моффітта, після закінчення інспекції підписано контракт з компанією «Westinghouse» на виготовлення ТВЗ. Зі свого боку, НАЕК «Енергоатом» уклала договір на закупівлю низькозбагаченого урану для цих збірок. Аналіз безпеки перевантажень візьме на себе Центр проектування активних зон. Нагадаємо, що проект був під загрозою через зміну умов фінансування зі сторони США, але «Енергоатом» та Україна показали бажання реалізувати його до кінця.

Соціальна політика «Енергоатому» — чинник, що впливає на добробут не тільки колективів АЕС, а цілих міст. Виконавчий директор НАЕК «Енергоатом» з кадрів, праці та соціальних питань Тетяна Алексеєва повідомила, що фінансування витрат на соціальний розвиток у III кварталі становило 56,78 млн. грн. (з початку року — 173,2 млн. грн.). Ці кошти було спрямовано на утримання об’єктів ЖКГ у містах-супутниках АЕС, спорудження житла для атомників, медичне страхування працівників НАЕК, їх оздоровлення у санаторно-курортних закладах, проведення культурно-просвітницьких, фізкультурних та оздоровчих заходів, роботу з громадськістю та інше.

Втрачене службове посвідчення УКМ № 137644, видане 12.03.2003 р. головному державному податковому інспектору Управління оподаткування юридичних осіб ДПІ у Печерському районі м. Києва на ім’я Козлової Ніни Миколаївни вважати недійсним.

Постановою Господарського суду Київської області від 07.11.2007 р. у справі № Б11/340-07 ТОВ «Торговий дім Регіон» (09200, Київська обл., м. Кагарлик, вул. Комунарська, 50, код 31079704) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Управління Пенсійного фонду у Кагарлицькому районі (09200, Київська обл., м. Кагарлик, пл. Незалежності, 3, код 20591090).

Доля, крихка, як скло...

Броницька Гута Новоград-Волинського району — на заході Житомирщини, на самому краєчку області. Кажуть, що були часи, коли до місцевої школи ходили учні з найближчого села на Рівненщині. Біла Криниця Радомишльського району — на сході області: за дорогою, що проходить біля селища, уже Київщина. А в Романівському районі є селище Биківка. Ці три населені пункти в один день стали селищами міського типу: такий статус їм було надано 10 грудня 1938 року. Ще одна спільна риса — в них ніколи не було колгоспів, бо й виникли вони, образно кажучи, навколо заводської труби. А на піску, який годиться для виготовлення скла, годі й мріяти про високі врожаї. Давайте подивимося, як живеться там сьогодні людям, коли згасли скловарні печі, а потім, для контрасту, побуваємо в Мар’янівці Баранівського району, де й нині ритм життя визначає склозавод.

Броницька Гута

Наприкінці минулого року в Броницькій Гуті відкривали нову школу. Будували її дуже довго, мало не 15 років. Серед тих, хто перерізав стрічку, були міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко, віце-президент Національної академії наук України Володимир Литвин, інші поважні гості — одне слово, все було дуже урочисто й піднесено.

Але от як прокоментувала все одна з жінок:

— Краще б спершу завод відкрили, а потім будували школу. Як проводжати дитину на уроки, коли в хаті шматка хліба нема?

...1909 року один купець купив у графа землю й заснував тут гуту, тобто склозавод. Через те, що одне з сусідніх сіл має назву Броники, то й нове поселення дістало назву Броницька Гута. Тепер про те, що тут було таке підприємство, нагадують тільки експонати шкільного музею історії. Самі жителі наполегливо добивалися, щоб із категорії селища міського типу Броницьку Гуту перевели в категорію села (для сільських жителів навіть електроенергія дешевша, ніж для міських). 17 квітня 1997 року облрада, враховуючи «відсутність найближчої перспективи економічного і соціального розвитку», задовольнила їх клопотання.

Відсутність перспективи — це відсутність робочих місць для кількасот чоловік. Ото й усе виробництво, що дві пилорами, у тому числі на території колишнього склозаводу. Чим же займаються люди? Ліси тут — краса. В роки війни це був партизанський край. Тепер вони людей годують своїми дарами. Скільки заробляють на ягодах та грибах — «комерційна таємниця», але нібито в деяких сім’ях і по десять тисяч виходить. А ще на заробітки їздять — хто куди.

Та чи буде перспектива? Торік один з керівників району запевняв, що так. Бо нібито є різні пропозиції від інвесторів — і щодо виробництва цегли, пінобloків, і з виготовлення меблів з відходів деревини.

— Приїжджають до нас ті інвестори, подивляться, що до райцентру 65 кілометрів, залізниці нема — та й їдуть, — так відповідають тепер на таке саме запитання мешканці села.

Біла Криниця

1997 року підприємство в Білій Криниці припинило випуск продукції, наступного року акціонерне товариство само себе оголосило банкрутом. Перед цим були обіцянки великих інвестицій. Для розвитку підприємства взяли великий кредит, причому здивували тим, що позичали гроші не прямо в банку, а через фірму-посередника.

Прокурорська перевірка винних у розвалі підприємства не знайшла, тож розповідати, коли й кому воно належало після сертифікатних аукціонів і як різні фірми, включаючи російську, втрачали інтерес до нього, вже немає сенсу. Звичайна історія, замішана на суміші недосконалого законодавства, помилок на урядовому рівні і звичайної безгосподарності на місцях. Та й самі склороби «добровільно» позбулися права голосу у вирішенні своєї долі за типових обставин.

— Із нас видавили акції, — пояснювала одна колишня робітниця. — Просто не платили зарплати. Щоб хоч хліба купити, ми за безцінь поступалися своїм правом власності.

— Ми навіть не знаємо, хто був тоді насправді хазяїном підприємства, — зізнавалися інші. — Тільки тепер зрозуміли, що неправильно зробили, коли продали акції.

А ще в цьому селищі розповіли, що новому власнику з Києва контрольний пакет акцій склозаводу обійшовся дуже дешево:

— Те обладнання, яке після оголошення підприємства банкрутом нікого не зацікавило, пішло в металобрухт. Тільки чорного металу було здано на суму, що втричі перевищує кошти, затрачені на придбання акцій.

Тепер на роботу хто до Києва їздить, хто в Тетерів Київської області.

Биківка

Дев’ять років тому від Аделі Бричківської, яка була в той час селищним головою в Биківці, автор цих рядків почув таке зізнання:

— Без заводу ми нічого не варті. Тож мій робочий день дуже часто починається саме звідси.

І вона показала на двері кабінету директора заводу скловиробів. Вона мала на увазі, що без підприємства їй було б дуже складно:

— У мене немає транспорту, тож, як треба їхати в райцентр, іду на завод. З пологового будинку породіллю забрати, в останню путь людину провести — туди. А в кого іще можна попросити допомоги для інваліда, як не на підприємстві? Та й наш бюджет саме воно наповнює.

Хто б сьогодні дав дозвіл будувати завод на центральній площі селища? А от Биківка розбудовувалася саме навколо підприємства, яке виникло у середині позаминулого століття. Коли на початку дев’яностих попит на склувироби медичного призначення різко впав, тут переключилися на випуск звичайних пляшок, та невдовзі і їх стало нікуди дівати. Робітникам перестали виплачувати зарплату. Тож коли в селищі з’явилися люди, які пропонували продати акції, робітники не вагалися. А потім приїхав новий власник і продиктував (саме продиктував, бо йому належали три чверті акцій), хто тепер ними керує. Спершу підприємство начебто ожило — саме тоді й відбулася наша розмова з Аделею Бричківською. Та невдовзі з’явилися великі борги за газ. Подальші події можна коротко передати заголовком з місцевої газети: «Завод не дівка, але пішов по руках». Закінчилася ця історія тим, що від нього залишилися тільки «ребра» — все здали в металобрухт для розрахунків з кредиторами. Справді, що для «людей зі сторони» підприємство, яке дісталося їм за безцінь?

Нинішній селищний голова Віктор Солох уже не може сказати, як його попередниця, що без заводу посада, яку обіймає, нічого не варта.

— Виробництво скла вже неможливо відновити, — стверджує. — Але ж є виробничі майданчики, підведено газ, електроенергію, можна було б налагодити випуск гідроізоляційного матеріалу, цегли.

Але чи може хтось пригадати, щоб арбітражних керуючих цікавили такі проблеми?

Все решта — те саме: земель запасу в селищної ради ніколи не було, та й ґрунти, як і біля інших склозаводів, — малородючий пісок, зате навколишні ліси багаті на чорниці і гриби... Але частині колишніх працівників Биківського склозаводу все-таки пощастило: у сусідньому Баранівському районі є таке саме робітниче селище Мар’янівка — туди і їздять на роботу.

Мар’янівка

Склозавод у Мар’янівці заснований за дев’ять років до Полтавської битви. Чи багато в Україні підприємств, які можуть похвалитися такою біографією? Парадокс: витримавши стільки лихоліть, які пронеслися відтоді над Україною, воно могло і не витримати кризи 90-х, і не дожити до свого 300-річчя, яке було урочисто відзначено у 2000 році. Адже перед цим маячила така само перспектива, яка спіткала три інші подібні виробництва. Причому до прірви підійшли несвідомо.

Думаючи про перспективу, взяли великий кредит на оновлення виробництва, провели реконструкцію. І раптом побачили, що врахували далеко не все. Через допущені помилки підприємство просто не могло працювати так ефективно, щоб можна було віддавати позичені кошти. Загрожувало банкрутство з типовим для тих років закінченням біографії підприємства в сталеплавильній печі. Колективу пощастило, що його долю взялися вирішувати не «чужі». Це Павло Жебрівський, що очолював тоді процвітаючу фірму і, схоже, на той час ще й гадки не мав, що через деякий час залишить бізнес, стане народним депутатом України, та Анатолій Фещенко, керуючий житомирською дирекцією одного з банків, а в минулому голова Баранівського райвиконкому — тож добре знав потенційні можливості заводу. Павло Іванович пояснював тоді, що чудово розуміє: великі й швидкі гроші в Україні можна заробити тільки на торгівлі, але ж, якщо всі тільки торгуватимуть, ніколи не станемо європейською державою...

Про те, що було зроблено, найкраще скаже така цифра: з 2000 року, відколи підприємство очолив його нинішній керівник Петро Костюк, випуск продукції зріс у чотири рази. А як досягали економічної ефективності, можна судити з такого прикладу. Частина тепла (а скло вариться за температури понад півтори тисячі градусів, печі працюють безперервно) вилітає в трубу і гріє «небо». Щоб уловлювати його, зробили котел-утилізатор. Першу версію виготовляли з допомогою фахівців з проектного інституту. Та через рік він вийшов з ладу. Тоді за справу взялися самі. Придбавши котел за ціною металобрухту, використали потрібні деталі. Пішло на це до 15 тисяч гривень. А заощаджують за рік мільйон. Кілька років експлуатації підтвердили: експеримент вдався. Тому виготовили ще один котел-утилізатор, тож тепер такого дармового тепла більш ніж достатньо.

Завод дбає про школу, дитсадок, про благоустрій селища, медичну допомогу його жителям надають медпрацівники, які в штаті підприємства. А найголовніше, каже Петро Степанович, у селищі щомісяця залишається 400 тисяч гривень зарплати.

***

Мораль: погано в селах, де припинило діяльність сільгосппідприємство, ще гірше в малих робітничих селищах, де всіх годувала одна заводська труба...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: на Мар’янівському склозаводі — трудовий ритм.

Фото автора.

Це підприємство потрібно людям!

■ СВІЙ ДО СВОГО ПО СВОЄ

Гальмування процесу створення потужного підприємства цементної промисловості на Чернігівщині вже має свою історію, але, на жаль, сам процес не народжує раціональних ділових висновків у головах обласних чиновників, залишаючись на рівні нескінченних «переговорів».

Оце він і є — екологічно чистий цементний завод (проектна пропозиція).

Бо для того, щоб почати будувати, необхідно провести серйозну екологічну експертизу робочого проекту, якого ще немає. А щоб з'явився проект робочий, треба вже наявний прив'язати до затвердженого земельного відведення під будівельний майданчик. Замість затвердження земельного відведення наші відповідальні (відповідальні?) працівники вимагають від інвесторів проект і... далі по колу.

Дивовижність цієї справи, як це дуже часто буває в епоху залежної незалежності, визначається тією само суперечністю: низи **хочуть**, але не знають про таку можливість, а верхи **не хочуть**, бо навіщо, коли їм і так не зле.

Бо «хотіння» рядових громадян визначається потребою економічного і соціального розвитку не лише області й району, а й власної сім'ї, а отже — створенням робочих місць у кількох галузях виробництва. Тоді як «не хотіння» чиновників — це «професійна» реакція на будь-яку новацію.

Коли не вистачає справді професійних знань для солідної оцінки пропозиції, спрацьовує оте совєцьке перелякане: «Як би чогось не трапилося...». Немає рішення — немає проблем (?!).

Наразі йдеться про «Проект плану робіт з проектування і будівництва цементного заводу у Новгород-Сіверському районі Чернігівської області», складовою частиною якого є бізнес-план, що ось лежить переді мною. Документ, треба сказати, солідний і переконливий, вартий серйозного обговорення з позицій його реалізації. Адже кожному зрозуміла проста річ: якщо в певній точці простору є родовище якісної сировини, то в певний момент часу вона буде задіяна для використання.

І ось цей момент настав. Колись дуже аграрно розвинута, а нині депресивна Чернігівщина, де безробіття відчутно дається взнаки, має реальну можливість почати розробку покладів крейди і виробляти високоякісний цемент для п'яти областей України і Гомельської області Білорусі.

Чистота мінеральної сировини та її висока якість за хімічним складом, компактність родовища і невелика глибина залягання створюють додаткові сприятливі умови для майбутнього успіху в сфері виробництва і реалізації продукції. Тим паче що, згідно з даними геологічної розвідки, виконаної Харківською ГРЕ тресту «Південукргеологія», за середньої виробничої потужності підприємства 2,5 млн. тонн цементу на рік родовище забезпечуватиме видобуток сировини впродовж 96 років.

Про реалізацію продукції особливо переживатися не варто. Адже на території в радіусі 300 кілометрів (а це Чернігівська, Сумська, Київська, Черкаська і Харківська області) немає жодного цементного заводу.

Світова практика розвитку цементної промисловості переконує: тільки-но з'являється цементний завод, одразу в радіусі його діяльності різко збільшується обсяг будівництва (передусім житлового) і набувають розвитку інші галузі економіки. Водночас активізується діяльність екологічних організацій, які традиційно очікують від цементників погіршення стану навколишнього середовища, а на практиці разом із ними піклуються про те, щоб цього погіршення не сталося.

У цьому разі діяльність заводу (будувати та експлуатувати який пропонується на ділянці земельного відведення, що за декілька кілометрів від райцентру) буде чи не першим в Україні зразком застосування екологічно чистої технології виробництва цементу в замкненому контурі.

Зрештою, конструкцію цієї німецької системи відокремлення технологічного ланцюга від зовнішнього середовища можна застосувати не лише у виробництві цементу, а й вапна, алебастру, інших будівельних матеріалів.

Сприятлива ситуація складається також у сфері фінансових результатів діяльності майбутнього цементного заводу, який щорічно сплачуватиме податків на суму в декілька мільйонів гривень, забезпечуватиме європейський рівень заробітку (що майже втричі перевищує нинішню середню заробітну плату по району) і відповідний рівень соціальних послуг та гарантій своїм працівникам.

Наприклад, інвестори на додаток до заводу зобов'язуються побудувати сучасний молодіжний культурно-спортивний центр. Природно, що на етапі підготовки будівництва підприємства буде зведено також житло і створено всі необхідні побутові умови для будівельників та працівників заводу. Фактично виросте нове селище.

Та й праця на цьому підприємстві не матиме нічого спільного зі схожими заводами, побудованими в минулому столітті, технічний стан яких (так само, як і якість їх технологій та продукції) визначався необхідністю заглядати в піч через «вічко».

Бо на майбутньому цементному заводі, який пропонує звести фірма «Сімент Україна» з дочірнім підприємством «Сімент цемент», замість «вічка» весь технологічний процес здійснюватиметься під керівництвом комп'ютерного комплексу з відповідним програмним забезпеченням, що враховує динаміку сотень прямих і похідних чинників процесу, гарантує якість продукції та необхідний екологічний рівень середовища.

Виробнича потужність підприємства — 2,6 млн. тонн цементу на рік. Уже через два роки від початку будівництва передбачається здати в експлуатацію першу чергу виробництва на 1,3 млн. тонн, а ще через два — другу чергу з виведенням заводу на повну потужність. Безпосередньо на підприємстві та у сфері його інфраструктури буде створено 1300 робочих місць (300 — на добувному кар'єрі, 700 — на заводі, 300 — в обслуговуючих підрозділах).

Уже отримано на місцевому рівні всі документальні дозволи для відведення земельної площі у 28 гектарів. Але, як це у нас нерідко трапляється, саме навколо дозволів виникає найбільше труднощів. Нині ініціатори будівництва заводу намагаються отримати рішення Чернігівської обласної ради, яка має затвердити рішення сільської і районної рад про відведення землі й дати дозвіл, щоб розпочати розробку проекту будівництва.

І ось саме на рівні Чернігівської обласної ради почалися роздуми, коливання і запитання, відповіді на які — навіть задовільні — не приймаються і не сприймаються. Бо ще з психології відомо: коли людина вб'є собі в голову сумніви, то сумніваєтьця вона живе й надалі.

А тим часом автори пропозиції продовжують оббивати пороги інстанцій, шукаючи партнерів зацікавлених у тому, щоб створити підприємство, про яке нещодавно можна було хіба що мріяти.

Адже в разі втілення проекту, крім заводу і добувного підприємства поряд із ним, відновлять свою діяльність причал і вантажно-розвантажувальна дільниця на Десні біля села Путивськ, активізується судноплавство, будуть побудовані системи автономного водопостачання та енергозабезпечення, утилізації промислових стоків та твердих відходів, очисні споруди, каналізація, збільшиться ефективне використання залізниці та інших складових інфраструктури, транспорту і зв'язку тощо.

Усе це потребуватиме нових робочих рук, інженерно-технічного персоналу, фахівців із сучасних методів управління та сприятиме розвиткові інших галузей економіки району й області.

Цікаво й те, що противники будівництва цементного комплексу на території Чернігівщини не бачать (чи не хочуть бачити?) одну дуже важливу, Богом дану обставину, яку неначе спеціально створено для сприяння діяльності цементного заводу. Йдеться про Ірванцівський торфобрикетний завод, колектив якого саме й потребує надійного і солідного сучасного партнера для спільного розв'язання енергетичних проблем у масштабах інтересів майбутнього цементного заводу.

З огляду на попередній сумний досвід ірванцівців та враховуючи вірогідність розвитку певних тенденцій в енергетичній сфері на Чернігівщині та у прилеглих областях, обидва підприємства можуть мати позитивну перспективу плідної співпраці.

Очевидно, що інвесторам-цементникам вигідно вкладати гроші в реконструкцію і розвиток Ірванцівського паливно-енергетичного комплексу на базі багатющого родовища торфу. Якщо навіть не піклуватися про поліпшення нинішніх показників якості брикету, що становлять 17 відсотків зольності та 5600 ккал теплотворної здатності, це екологічне паливо успішно конкуруватиме з вугіллям і матиме стабільний попит упродовж усього XXI століття.

А поки наші бюрократи граються в піжмурки з інвестором навколо питання створення цементного комплексу, сам інвестор продовжує в законний спосіб «пробивати» виділення майданчика під будівництво заводу в оренду на 49 років. Інвестор хоче вкласти у зведення першої черги підприємства 180 млн. євро, побудувати її впродовж двох років і здати «під ключ» у червні 2010 року. Відповідно другу чергу, вартістю близько 70 млн. доларів США, — в наступні два роки, з одночасним виходом на виробничу потужність 2,6 млн. тонн цементу на рік.

Євген Кононенко, директор департаменту цементу фірми «Сімент Україна»:

«Я виступав перед депутатами Команської і Горбальської сільрад. Люди з великим розумінням сприйняли мою інформацію і схвально зустріли наш проект, позаяк нині навіть лампочку вкрутити в залі сільради, де ми збиралися, виявилося непростою справою, бо немає коштів.

Обираючи місце для майбутнього підприємства, ми перебрали декілька варіантів. Адже є не гіршi родовища сировини на Сумщині, на Волині, у Вінницькій області. Але вирішили зупинитися на Чернігівщині, саме на Новгород-Сіверському районі, позаяк цей район і сусідній Семенівський вважаються депресивними й перебувають на дотації. Звичайно, з цим не можна надалі миритися».

Північ України наразі не має жодного цементного заводу. На Чернігівщину цемент завозять з Кам'янця-Подільського за ціною 200 доларів США за тонну, тобто 1000 гривень, тоді як п'ять років тому тонна цементу коштувала 22 долари.

І от нині компанія «Сімент Україна» пропонує побудувати завод, який постачатиме цемент за ціною, що за розрахунками авторів проекту мала б нині становити не більш як 290 гривень.

Чи є аналоги такої пропозиції? Є! Корпорація «Сімент-Групп» побудувала і здала в експлуатацію в жовтні 2006 року саме такий цементний завод у місті Фуше-Круше (Албанія), недалеко від столиці Тирана. Завод розташований у мальовничій зоні, забезпечений екологозахисною інфраструктурою, яка зберігає навколишнє середовище, а повна собівартість виробництва цементу франко-ворота заводу становить 45 доларів США за тонну.

Так само й на Новгород-Сіверському заводі буде застосовано німецьку систему електронного управління «Сіменс-9», яка постійно розв'язує екологоенергетичні проблеми, так регулюючи поточні параметри технологічного процесу, що кожна частка палива чітко відповідає дозованій частці сировини та продукції. Технологія передбачає замкнений цикл виробництва і — вперше у вітчизняній цементній промисловості — пилометалургійний метод на основній операції.

Постійний автоматичний контроль збалансованості компонентів робочої суміші та герметичність устаткування, а також недопущення відхилень від заданих параметрів технологічного процесу гарантують недопущення втрат матеріалів і викидів в атмосферу.

На кожному з п'яти технологічних переходів передбачено потужні фільтри; всі транспортуючі галереї зачинені, а транспортні галереї на відрізку від холодильника в напрямі навантажувальної дільниці буде прокладено під землею.

Завод створюється за модельним принципом. Якщо вийде з ладу якийсь технологічний об'єкт — робоча колона, піч, блок тощо — його одразу замінюють на новий. Територію кар'єру, що порушується видобутком сировини, буде рекультивовано.

Яке ж резюме випливає з наведеного?

Представники «Сімент Україна» запевняють, що вони ще минулого року були готові розпочати прив'язку проекту і будівельні роботи, але... Але, як у приватній бесіді зазначив один з інвесторів, майже кожен український чиновник на будь-якому рівні гальмує справу, яка так потрібна всім.

Уже згадуваний завод у Фуше-Круше, розташований поряд із рекреаційною зоною, недалеко від узбережжя Адріатики, упродовж першого року після народження і введення в експлуатацію стимулював небувалий розмах будівництва в цьому районі, в тому числі: створення підприємств різних галузей промисловості й сільського господарства.

Тим часом український «брат» цього підприємства перебуває на етапі підготовки до зачаття, тобто ще дебатується на різних бюрократичних зібраннях.

Нещодавно, під час чергового обговорення, один «мудрий» чиновник істерично вигукнув: «Якщо ми дамо дозвіл на будівництво цього заводу, нас проклянуть наступні покоління!».

На що інший учасник наради цілком резонно відповів: «Вони нас таки проклянуть, якщо ми не дамо дозволу на будівництво, а на створення понад півтори тисячі нових робочих місць для нинішніх і наступних поколінь!».

...А час іде, відлічуючи реальні втрати української економіки загалом і втрати громадян зокрема.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України
(фракція БЮТ).

ЕВОЛЮЦІЯ ВЛАДИ

Старт політреформи: від «багатовладдя» — до безладу

Виконавча гілка

З початку 2006 року набрали чинності ухвалені 8 грудня 2004 року зміни до Конституції, які передбачали перерозподіл повноважень між парламентом і Президентом та перехід до парламентсько-президентської форми правління.

Переформатування повноважень

Зміни до Конституції, зокрема, передбачали, що березневі 2006 року вибори до парламенту проходитимуть виключно на пропорційній основі. Після свого обрання Верховна Рада повинна була протягом місяця сформувати коаліцію депутатських фракцій, яка мала налічувати щонайменше 226 народних депутатів. Далі протягом двох місяців з дня обрання парламенту коаліція повинна була сформувати уряд, запропонувавши Президентові кандидатуру на посаду Прем'єр-міністра, після чого глава держави мав офіційно внести на розгляд Верховної Ради подання стосовно призначення прем'єра та міністрів оборони і закордонних справ. Після цього вже за поданням Прем'єр-міністра Верховна Рада призначає інших членів Кабінету Міністрів. Відповідно, уряд складає повноваження перед новообраним парламентом, тоді як раніше Кабінет Міністрів складав повноваження перед новообраним Президентом. Водночас Президент отримав право достроково припиняти повноваження парламенту, якщо той протягом місяця після свого обрання не сформує коаліцію або протягом двох місяців не сформує персональний склад уряду. Зауважимо, що за новою редакцією Конституції народні депутати, обрані від політичної партії чи блоку, були зобов'язані увійти до складу відповідних депутатських фракцій та не могли з них вийти, оскільки це вело до втрати депутатських повноважень. Зміни передбачали, що в разі дострокового припинення повноважень Президента виконання його обов'язків на період до вступу на пост нового глави держави покладається на Голову Верховної Ради, тоді як раніше вони покладалися на Прем'єр-міністра. Також було уточнено положення про порядок обнародування законів після подолання Верховною Радою вето Президента: якщо глава держави протягом 10 днів не підписав закон, то він невідкладно мав обнародуватися за підписом глави парламенту. Нова редакція Конституції також передбачала, що Президент має право зупиняти дію актів Кабінету Міністрів, які він вважає неконституційними, але водночас він мав звернутися до Конституційного Суду стосовно визначення їх конституційності. Зауважимо, що раніше Президент мав право просто скасувати акти Кабінету Міністрів. Окрім того, від Президента до Кабінету Міністрів перейшло право створювати, реорганізовувати і ліквідовувати міністерства та інші центральні органи виконавчої влади.

На папері конституційна реформа начебто виглядала чітко й логічно. Проте ще у червні 2005 року Венеціанська комісія схвалила свій висновок стосовно змін до Конституції України від 8 грудня 2004 року, в якому зазначалося, що в цілому конституційні зміни в прийнятій редакції не дозволяють повністю досягти заявленої мети — встановлення збалансованої та дієздатної системи управління. Занепокоєння комісії також викликав той факт, що «нові зміни до Конституції були прийняті без проведення консультацій з Конституційним Судом України», що «має надзвичайне значення, оскільки може призвести до скасування закону Конституційним Судом». До того ж ці поправки не тільки не вели до збалансування системи управління, а, швидше, навпаки — порушували баланс розподілу повноважень між гілками влади та ламали вертикаль виконавчої влади. Зокрема, якщо за цими змінами Кабінет Міністрів призначається парламентом, то призначення голів місцевих державних адміністрацій і надалі залишалося в компетенції Президента, що неодмінно вело до конфліктів. А з урахуванням того, що станом на 1 січня 2006 року так і не було ухвалено закони про Кабінет Міністрів, про центральні органи виконавчої влади та про Президента, можна було очікувати, що коаліція вибудовуватиме свою владну вертикаль, а Президент — свою. Отож 30 грудня 2005 року В. Ющенко «як громадянин України» заявив, що введення в дію політреформи може призвести до незбалансованого, а отже, неефективного перерозподілу повноважень між гілками влади. На його думку, найбільшою загрозою у цій ситуації є те, що «влада зміщується в інститути, які неадекватно можуть забезпечувати стабільність і функціонування цієї влади». Водночас Президент ще раз наголосив, що не хоче коментувати політреформу до 1 січня 2006 року для того, щоб не створювати грунт для спекуляцій на його позиції. «Я ще раз хочу сказати: я дав слово — я його витримаю. До 1 січня — ніяких змін відносно того, що було прийнято, і в тактиці його впровадження, не буде вчинено», — сказав він. Водночас він зазначив, що закон про зміни до Конституції має бути проаналізований у Конституційному Суді, та не виключив можливості проведення всеукраїнського референдуму з приводу конституційної реформи.

24 березня 2006 року. **Київ, майдан Незалежності. Учасники мітингу виступають за утворення помаранчевої коаліції.**
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Логіко-лінгвістична» відставка уряду

Передбачалося, що в повному обсязі конституційна реформа буде реалізована після скликання нового складу парламенту, обраного в березні 2006 року. Проте Верховна Рада вирішила одразу приміряти на себе нові владні повноваження і вже 10 січня 250 голосами відправила у відставку Прем'єр-міністра Ю. Єханурова та весь склад уряду. Кабінет Міністрів мав виконувати свої обов'язки до формування нового складу уряду. За ухвалення відповідної постанови проголосувало 250 народних депутатів (від фракції КПУ — 55 депутатів, СДПУ(о) — 18, БЮТ — 36, «Єдина Україна» — 14, Народної партії — 40, «Регіони України» — 59, Народний блок Литвина — 20 та 7 позафракційних депутатів). У постанові, зокрема, йшлося про зменшення темпів зростання ВВП, зростання цін, вказувалося на «надмірну політизацію діяльності уряду» щодо стосунків з російським «Газпромом» та включення уряду в передвиборну кампанію.

Показово, що відразу після ухвалення постанови про відставку уряду Єханурова лідер Партії регіонів В. Янукович заявив, що готовий разом із парламентом обговорювати можливість свого призначення главою уряду. Щоправда, Президент В. Ющенко так само відразу запевнив, що вважає рішення Верховної Ради про відставку Кабміну неконституційним та звернеться з цього приводу до Конституційного Суду. Водночас він зазначив, що надалі і керівник, і члени Кабінету Міністрів виконуватимуть свої обов'язки в повному обсязі. «Хочу наголосити, вони не будуть виконувати обов'язки, а працюватимуть як Прем'єр-міністр і як міністри Кабінету Міністрів», — сказав В. Ющенко та додав, що відповідальність за хаос в країні несе Верховна Рада, яка зробила все, «щоб Конституційний Суд був не сформований, щоб як у системі виконавчої влади, так і в судовій системі панувала невизначеність».

11 січня Президент виступив із спеціальною заявою з приводу рішення Верховної Ради про відставки Прем'єр-міністра та членів Кабінету Міністрів, у якій зазначалося, що зусиллями парламенту держава залишається без дієздатного Конституційного Суду та що останні дії — це намагання заблокувати ще й діяльність уряду і всієї вертикалі виконавчої влади. Відтак глава держави зробив висновок, що «маємо справу з першими наслідками несистемних та незважених змін до Конституції України, під прикриттям яких фактично здійснюється зазіхання на конституційний лад».

Після такої оцінки з боку Президента Кабмін також заявив, що не вважає себе виконуючим обов'язки та що рішення Верховної Ради про відставку неправомірне. «Уряд продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів... Ніяких виконуючих обов'язки, я помилився вчора, мене поправив міністр юстиції... Ми виконуємо свої повноваження», — сказав Ю. Єхануров, відкриваючи 11 січня засідання уряду. При цьому він запитав у членів Кабміну, чи хтось із них писав заяву про свою відставку, і, одержавши негативну відповідь, додав, що сам такої заяви також не писав, а отже, для урядовців нічого не змінилося. З цього приводу Кабмін надіслав до Верховної Ради листа, проте у відповідь глава парламенту В. Литвин повідомив, що «у Верховній Раді взято до відома інформацію Кабінету Міністрів стосовно того, що відставка уряду 10 січня 2006 року відбулася не з ініціативи його членів». Як наслідок, ситуація з відставкою чи невідставкою уряду стала перетворюватися на трагікомедію. Дійшло до того, що на офіційному сайті Верховної Ради було оприлюднено повідомлення під дивною з правової точки зору назвою — «Логіко-лінгвістична експертиза Постанови Верховної Ради України №3295 від 10 січня 2006 року «Про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України». У висновку неназвані експерти зазначали, що логіко-лінгвістична експертиза не виявила колізій (суперечностей, розбіжностей) між цією постановою Верховної Ради та положеннями Конституції України.

Зауважимо, що відповідно до статті 147 Конституції єдиним органом, який наділений правом тлумачення Основного Закону та законів України, є Конституційний Суд, тож висновки «логіків-лінгвістів» значили не більше, ніж заклинання якогось шамана. Але в умовах недієздатного Конституційного Суду для обгрунтування тієї чи іншої позиції годилися будь-які висновки. Як наслідок, це призвело до того, що проурядові ЗМІ величали членів уряду міністрами, а пропарламентські — виконуючими обов'язки.

10 січня 2006 року. **Парламент відправив уряд Ю. Єханурова у відставку. Уряд відмовився.**
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Президент заявляє про референдум

Очевидно, що головною причиною цієї колізії була позиційна боротьба довкола продовження чи скасування політреформи. Зокрема, секретар Ради національної безпеки і оборони А. Кінах під час урядової кризи заявив, що виступає за проведення в другому півріччі 2006 референдуму стосовно доцільності переходу з президентсько-парламентської до парламентсько-президентської форми правління. І хоч секретар Радбезу наголосив, що це його особиста позиція, як громадянина України, було зрозуміло, що на Банковій така ідея обговорюється. Для прикладу, вже 12 січня В. Ющенко повідомив про відкликання свого підпису під меморандумом про порозуміння між владою та опозицією (його було підписано 22 вересня 2005 року Президентом В. Ющенком, лідером Партії регіонів В. Януковичем та в. о. прем'єра Ю. Єхануровим в день, коли Верховна Рада голосувала за призначення останнього на посаду прем'єра). Цей меморандум якраз і містив зобов'язання Президента стосовно впровадження політичної реформи. Аналогічну заяву зробив і Ю. Єхануров.

Ураховуючи недієздатність Конституційного Суду, Президент звернувся до парламенту з вимогою про скасування постанови про відставку Прем'єр-міністра та членів уряду як такої, що не відповідає Конституції. Глава держави наголошував, що є два конституційні способи реалізації права парламенту відправити уряд у відставку. Перший передбачає прийняття Верховною Радою в порядку, визначеному статтею 87 Конституції, резолюції недовіри Кабінету Міністрів, що за статтею 115 Конституції має наслідком відставку всього складу уряду. Проте підставою для розгляду такого питання має бути відповідна пропозиція Президента України або не менш як 150 народних депутатів України, чого зроблено не було.

Другий спосіб — це прийняття Верховною Радою відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України рішення про задоволення заяви Прем'єр-міністра про його відставку, поданої ним згідно зі статтею 115 Конституції України; але відомо, що Ю. Єхануров такої заяви не подавав.

Відтак Президент наголосив, що згідно зі статтею 152 Конституції правові акти визнаються неконституційними, якщо була порушена процедура їх розгляду та ухвалення. Одночасно глава держави надіслав відповідне звернення до КС, зазначивши, що воно найближчим часом не може бути розглянуте, оскільки з вини Верховної Ради роботу Конституційного Суду України заблоковано. А наступного дня в парламенті навіть було зареєстровано постанову про скасування рішення від 10 січня. Проте Голова Верховної Ради В. Литвин одразу заявив, що «це нереально», бо «Верховна Рада не може приймати одну постанову, а через декілька днів іншу — абсолютно протилежну». Натомість він вважав, що для здобуття ширшої парламентської підтримки Кабмін має здійснити «часткову кадрову ротацію в уряді». А вже після цього можна було б ухвалити рішення стосовно раніше прийнятої постанови про відставку Кабміну, вважав він. Ще однією домовленістю, на думку В. Литвина, мало стати прийняття та підписання законів про Кабінет Міністрів, про Президента та про Регламент Верховної Ради.

Стосовно позиції лідерів інших політичних сил, то Ю. Тимошенко, коментуючи лист глави держави до парламенту з вимогою скасувати постанову про відставку уряду, радила В. Ющенку «переосмислити роль, функції, місце й масштабність такої посади, як Президент України» та замість того, «щоб посилати документи про відклик рішень парламенту, спочатку відкликати помилкову політику, тому що рішення парламенту — це наслідок політики влади». Лідер регіоналів В. Янукович заявив, що Президент, відкликавши свій підпис під меморандумом, порушив своє слово, тож березневі вибори «поставлять крапки над «і» та «вирішать цей і не лише цей конфлікт». Натомість лідер СПУ О. Мороз головною проблемою вважав те, що представники виконавчої влади і Президент, зокрема, «не можуть визнати, що в Україні інша модель влади, що є парламентсько-президентська форма правління. Вони не можуть визнати норм Конституції і шукають підстави в самому Основному Законі, щоб його не визнавати. Треба зняти напруження простим шляхом: Президент повинен виступити по телебаченню і сказати, що визнає Конституцію в новій редакції, і як гарант звернутися до всіх з проханням керуватися цим документом». А коли 14 січня В. Ющенко таки виступив по телебаченню, то сказав зовсім не те, що хотів почути О. Мороз. Замість «визнати Конституцію в новій редакції», Президент повідомив, що винесе питання конституційної реформи на всенародний референдум. «Я хочу підкреслити, що з цією ідеєю вийду безумовно, щоб ні в кого не було ніяких сумнівів», — заявив глава держави. Він обгрунтував це тим, що «зміни до Конституції були проведені з грубим порушенням процедури», та що «спосіб внесення цих змін і їхня суть не були доведені до загалу».

У відповідь 19 січня Верховна Рада ще раз звільнила уже начебто звільнених міністра палива та енергетики І. Плачкова та міністра юстиції С. Головатого «із займаних посад та від виконання обов'язків міністрів». Офіційно міністри поплатилися своїми посадами через «некваліфіковані дії органів виконавчої влади із забезпечення споживачів України природним газом», проте можна припустити, що міністру юстиції не вибачили висновку міністерства про неконституційність постанови парламенту та заяви від 16 січня про те, що запити народних депутатів, направлені на ім'я в. о. членів Кабміну, не відповідають Конституції і законам України, а отже, не розглядатимуться. Натомість Президент показово ввів обох звільнених міністрів до складу Ради національної безпеки і оборони. А якщо врахувати, що, відповідно до статті 107 Конституції, до складу РНБО «за посадою» входять Прем'єр-міністр, міністр оборони, голова СБУ, міністр внутрішніх справ та міністр закордонних справ, а закон про РНБО уточнює, що членами Радбезу також можуть бути керівники інших центральних органів виконавчої влади, то включення І. Плачкова і С. Головатого до РНБО мало означати, що, незважаючи на два рішення парламенту про відставку, Президент вважає їх повноцінними міністрами.

20 січня вже й глава уряду, повторюючи заяву Мін'юсту, повідомив, що відмовляється реагувати на листи Голови Верховної Ради, адресовані на ім'я виконуючого обов'язки Прем'єр-міністра. За словами Ю. Єханурова, він виходить із того, що закон про посадових осіб, що є виконуючими обов'язки, був прийнятий у 1997 році, однак 27 квітня 2000 року Конституційний Суд дав трактування окремих положень цього закону, встановивши, що його дія не поширюється на Прем'єр-міністра, віце-прем'єрів і міністрів. Збігаючи наперед, зазначимо, що в січні 2006 року парламент так і не дослухався ні до Президента, ні до прем'єра та, наполягаючи на конституційності ухваленої постанови, продовжував вважати членів уряду виконуючими обов'язки. І аж 25 липня 2006 року, коли про цю постанову забули, оскільки уряд Єханурова після виборів склав свої повноваження, на парламентську трибуну вийшов голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування В. Рибак і запропонував повернутися до звернення Президента від 12 січня 2006 року про необхідність скасування неконституційної постанови Верховної Ради від 10 січня 2006 року про відставку Прем'єр-міністра та членів Кабміну. Далі голова комітету повідомив, що вказана постанова прийнята «з порушенням вимог статей 6, 8, 19, 85, 87, 115 Конституції» та запропонував її скасувати як таку, що не відповідає Основному Закону. Це «абсолютно протилежне» рішення підтримали 239 народних депутатів, в основному з тих само фракцій, котрі відправляли уряд Єханурова у відставку. Зауважимо, що до відновлення конституційності чи встановлення справедливості останнє рішення якщо й має якесь відношення, то дуже віддалене, бо насправді ініціатори ухвалення постанови «про скасування відставки уряду Єханурова» цим кроком всього лише намагалися позбавити Президента однієї з підстав для розпуску парламенту. Проте обставини відправлення та повернення уряду з відставки з усією очевидністю засвідчили необхідність якщо не скасування, то значної корекції політреформи.

9 лютого 2006 року В. Ющенко виступив із посланням Президента до Верховної Ради «Про внутрішнє і зовнішнє становище України у 2005 році». Не дивно, що після перипетій з відставкою уряду серед першочергових завдань глава держави назвав необхідність формування і розвитку державного управління, оскільки отримана в спадок система лише породжує і примножує кризи. Хоч В. Ющенко і запевнив, що не зробив і не зробить жодного кроку на порушення Конституції в редакції, що набрала чинності з 1 січня 2006 року, проте не виключав, що після березневих парламентських виборів звернеться з цього приводу до Конституційного Суду. До того ж, за його словами, вже перші кроки у напрямі реалізації політреформи показали, що конституційні зміни не підкріплені законодавчо, а саме, досі не ухвалено законів, які регулюють діяльність органів влади, не врегульовано питання відставки уряду в разі розпаду коаліції та не узгоджено реформу системи влади на центральному і на місцевому рівнях. У зв'язку з цим Президент запропонував створити Конституційну комісію, яка укладе проект нової редакції Конституції. Далі, за задумом глави держави, проект нової редакції Конституції потрібно було винести на всеукраїнський референдум для всенародного обговорення, а також ухвалити закони про Кабінет Міністрів, про Президента та про Регламент Верховної Ради, які мають забезпечити ефективну дієздатність нової моделі влади.

Тим часом Голова Верховної Ради В. Литвин, оцінюючи перспективи проведення референдуму про політреформу, сказав, що це можливо, адже «сюрприз, яким порадував нас Конституційний Суд, полягає в тому, що люди можуть виходити на референдум з питань конституційного устрою. Не давши при цьому визначення, що ж таке цей конституційний устрій, але рішення, які ми приймали, стосуються не його, а, кажучи простою і зрозумілою мовою, розмежування повноважень між гілками влади. Але річ навіть не в референдумі й не у тому, які будуть результати, а в тому, як їх реалізувати, в тому, що називається імплементацією». Тобто в будь-якому разі останнє слово залишається за Верховною Радою. Саме тому в найближчій перспективі найважливішим питанням залишалися парламентські вибори та формування правлячої коаліції.

«Не вступати в сепаратні переговори...»

26 березня 2006 року відбулися парламентські вибори, за результатами яких до парламенту потрапили п'ять політичних сил: Партія регіонів здобула 32,12 відсотка голосів, БЮТ — 22,27, «Наша Україна» — 13,94, СПУ — 5,67 та КПУ — 3,66 відсотка. А це означало, що БЮТ, «Наша Україна» та СПУ мають всі підстави для формування коаліції.

13 квітня 2006 року. **Р. Безсмертний, Ю. Тимошенко та О. Мороз підписали протокол про наміри створити коаліцію у складі «НУ», БЮТ і СПУ.**
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тим паче що лідери цих політичних сил — Ю. Тимошенко, Р. Безсмертний та О. Мороз — уже фактично погодили меморандум про створення коаліції демократичних сил. Вони, зокрема, задекларували намір узгоджувати всі призначення та звільнення з посад, що належать до компетенції Верховної Ради, Кабінету Міністрів, місцевих держадміністрацій, а також посад, що подаються на затвердження Верховній Раді Президентом. Планувалося, що впродовж 30 днів з моменту підписання коаліційної угоди буде сформовано поіменний склад парламентської більшості та коаліційний уряд. При цьому підписанти зобов'язувалися не вступати в сепаратні переговори з будь-якою політичною партією чи блоком, а можливе розширення складу коаліції могло відбуватися лише за консенсусним рішенням усіх сторін, що підписали меморандум. Політичні сили, які сформують коаліцію, мали брати участь в розподілі посад відповідно до отриманих на виборах результатів, а конкретний вибір посад планувалося здійснювати почергово.

Зокрема, першою право на вибір посади мала політична сила, котра серед учасників коаліції отримала найбільшу кількість голосів, другою — та, що мала другий результат, далі — третя. Іншими словами, учасник коаліції, який здобув найбільшу кількість голосів, отримав право внести кандидатуру на посаду Прем'єр-міністра, причому інші учасники коаліції та Президент не могли застосувати право вето на цю кандидатуру. Так само учасники коаліції не мали права вето на інші обрані посади чи запропоновані кандидатури, а вибрана політичною силою посада закріплювалася за нею на весь термін діяльності коаліції з правом заміни кандидатури. В меморандумі окремо наголошувалося, що перші заступники керівників не можуть належати до тих само політичних сил, що й керівники. Стосовно простих заступників керівників, то їх за професійними якостями мали підбирати керівниками міністерств і відомств. Кандидатури на посади керівників облдержадміністрацій на затвердження до Президента мали вноситися Кабміном за взаємним погодженням з учасниками коаліції та відповідно до описаного вище квотного принципу розподілу посад. Мало того, меморандум поширював квотний принцип і на посади, подання кандидатур на призначення яких відповідно до Конституції належить до компетенції Президента. Виняток було зроблено лише стосовно кандидатури міністра оборони, котру Президент, як Верховний головнокомандувач, мав вносити одноосібно. Далі зазначалося, що один учасник коаліції не міг претендувати більш як на одну керівну посаду в силових структурах — СБУ, Міністерстві внутрішніх справ, Генпрокуратурі. І, нарешті, керівники підрозділів центральної виконавчої влади та керівники відповідних профільних парламентських комітетів також не могли належати до однієї політичної сили. Зауважимо, що учасники коаліції зобов'язалися підтримати кандидатури на посади заступника Голови Верховної Ради та перших заступників голів парламентських комітетів, поданих опозиційними силами, що не увійдуть до більшості.

Серед задекларованих принципів та програмних засад діяльності коаліції демократичних сил одне з ключових місць посідало зобов'язання стосовно поглиблення та вдосконалення політичної реформи. Насамперед йшлося про ухвалення змін до Конституції України, спрямованих на розвиток прав місцевого самоврядування, здійснення комплексної реформи адміністративно-територіального устрою, котра мала забезпечити перерозподіл владних повноважень на користь виконавчих органів місцевого самоврядування. Це означало, що Президент мав відмовитися від ідеї скасування чи кардинального перегляду політреформи. Також було визначено перелік законопроектів, необхідних для законодавчого підсилення конституційної реформи: про Кабінет Міністрів, про Президента, про центральні органи виконавчої влади, про нормативно-правові акти та про спеціальні слідчі комісії Верховної Ради.

Утім, незважаючи на задекларовані в меморандумі принципи формування коаліції, між її учасниками одразу розпочалася дуже широка дискусія. Для прикладу, Ю. Тимошенко звинуватила Ю. Єханурова, першого номера у списку «Нашої України», в тому, що він веде особисті переговори з В. Януковичем, а той у відповідь заявляв, що БЮТ планує об'єднатися з СДПУ(о); Б. Тарасюк стверджував, що «Наша Україна» поки що не визначилася, чи підтримає кандидатуру Ю. Тимошенко на посаду прем'єра...

Проте після того, як 2 квітня Президент назвав три основні кроки, необхідні для формування парламентської коаліції: підписання об'єднувального меморандуму, підписання угоди про конкретні завдання коаліції і тільки після цього — розподіл обов'язків і посад, та заявив, що бачить в цій коаліції «всі сили, які разом на Майдані відстоювали демократію», дискусій, які ставили під сумнів необхідність створення демократичної коаліції, трохи поменшало. І, врешті-решт, 13 квітня Ю. Тимошенко, Р. Безсмертний та О. Мороз, реалізуючи рішення політрад своїх політичних сил, підписали протокол про механізм формування коаліції. Заявляючи про намір створити коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України п'ятого скликання, вони зазначали, що проект угоди про коаліцію демократичних сил буде парафований у перший день роботи парламенту нового скликання, але не раніше складення присяги народними депутатами України та формування фракцій.

Окрім того, сторони досягли згоди, що іще до формування Кабінету Міністрів коаліція внесе на розгляд Верховної Ради і схвалить засади внутрішньої та зовнішньої політики. Далі планувалося сформувати керівні органи Верховної Ради, забезпечити внесення Президентом кандидатури на посаду Прем'єр-міністра та сформувати склад уряду. В протоколі також підтверджувалося, що угода про коаліцію готується на основі принципів, передбачених у проекті меморандуму про створення коаліції демократичних сил. Здавалося, що лідерці БЮТ вже ніщо не завадить стати прем'єром, тож Ю. Тимошенко після підписання протоколу заявила, що «Україна практично отримала коаліцію» та що перемога країни є і її особистою перемогою. Натомість Р. Безсмертний порадив «поки що не називати прізвищ», бо «на все свій час і своя доля». А також, як писав Т. Шевченко, «свій шлях широкий», де хтось будує, а хтось руйнує...

Сергій ЛАВРЕНЮК.

(Продовження. Початок у № 208 за 13 листопада 2007 року).

23 лютого 2006 року. **Президент В. Ющенко в Карпатах вчиться робити зигзаги.**
Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента).

"Київміськбуд" може все: і затишну школу звести, і "Пізанську вежу" вирівняти

■ ЗНАЙ НАШИХ!

Холдинг "Київміськбуд" на раді директорів підбив підсумки роботи комплексу в першому півріччі поточного року. Компанія завжди відповідально ставилася до проведення таких заходів. На цей раз на пропозицію президента холдингу Петра Шилюка (на знімку) ***представникам засобів масової інформації спочатку запропонували оглянути знакові об'єкти "Київміськбуду", а вже потім бути присутніми на офіційному засіданні ради. Звісно, краще один раз побачити, ніж десять разів почути. А дивитися, як виявилося, було що.***

Знову черговий хмарочос

Чи знаєте ви, де в Україні розташований найвищий житловий будинок? Мабуть, неважко здогадатися, що в стольному Києві. І вже зовсім просто дійти висновку, що зведення цієї позахмарної фортеці взяло на себе АТ Холдингова компанія "Київміськбуд", адже спорудження 37-поверхової висотки вимагає неабиякої професійності та вправності. Державних стандартів з будівництва таких велетнів у нашій країні не існує. Тож перед тим, як у серпні 2004 року приступити до роботи, "київміськбудівцям" довелося оббити чимало чиновницьких порогів, узгодити цілий перелік паперів. У процесі зведення житлового комплексу за адресою: Позняки, 10-й мікрорайон, будинок 10 А, крім будівельників, участь брали й працівники науково-дослідних інститутів. Багато технологій, впроваджених на цьому об'єкті, в Україні довелося застосувати чи не вперше.

Нині будівництво завершене, і мешканці вже отримали ключі. Житловий комплекс складається із трьох секцій. Одна з них має 37 поверхів, дві інші — по 24. Вони обладнані трьома ліфтами, а вища — чотирма. Один підйомник у кожній із секцій пожежний: він працює не постійно, а вмикається лише в ручному режимі під час надзвичайної ситуації. До речі, якщо трапиться лихо, в новобудові передбачено технології, котрі допоможуть локалізувати вогонь. Є спеціальні надувні рукави, які, за потреби, допоможуть мешканцям евакуюватися із будинку.

Чимало новітніх "штучок" дбатимуть про спокій та безпеку мешканців київського хмарочоса. От, приміром, чи відомо вам таке: якщо на 37-му поверсі спустити воду з ванни, то, долетівши до землі, вона може розтрощити комунікація на друзки? Щоб цього не сталося, будівельники, за порадою науковців, передбачили посередині вежі технічний поверх, на якому розташовані спеціальні інженерні конструкції, покликані зменшувати напір води. Те саме із смітєпроводом, тільки тут спеціальні пристрої піддувають повітря так, щоб викинуте з верхніх поверхів сміття не пошкодило контейнер.

Загальна висота будинку 114 метрів. З оглядового майданчика, що на даху, Київ — як на долоні. Тут видно усе: золотаві куполи Печерської лаври, що тонуть у зеленому морі славнозвісних схилів, блакитне полотно Дніпра, перерізане Трухановим островом, затишний Поділ і, звісно, ошатні новобудови Дарницького району, в якому, власне, й розташований наш житловий велетень. У трьох його секціях — 530 квартир, а в підземному паркінгу передбачено 441 місце для машин. Житлова площа займає майже 55 тисяч квадратних метрів. Ще чотири тисячі відведено під офісні приміщення. Цікавий факт: під час будівництва під спорудою залишилося майже 70 кілометрів паль завтовшки 40—50 сантиметрів, тут використано 74 тисячі кубічних метрів бетону, а арматури — більш як 14 тисяч тонн. На зведення житлового гіганта пішло три роки, при цьому нерідко на будівництві одночасно працювали до семи сотень робітників. Все це вражає, і, на перший погляд, може навіть відлякувати покупців: мовляв, ближче до землі —- надійніше. Однак... ще до офіційної здачі новобудови вільних квартир тут вже не залишилося...

Храм знань розташується в належному приміщенні

А от із будівництвом школи-садочка в цьому ж таки районі фахівці "Київміськбуду" не експериментували. У триповерхової будівлі здалеку традиційний вигляд — переконливий і упевнений. А зблизька це враження посилюється завдяки охайності виконаних робіт та благоустрою прилеглої території. На зведення закладу холдинг отримав державне замовлення, і будівельники вклалися в кошторисні 19 мільйонів гривень.

Під цим дахом виховуватимуть 125 діток садкового віку та ще 175 школярів молодших класів. Тому тут і групові спальні, й ігрові кімнати, і забудова у дворі, де дітвора зможе гратися на свіжому повітрі, та спеціально обладнані класи. Також передбачено спортивний і актовий зали. На радість малюкам вибудувано й басейн. З першого вересня в новеньких коридорах уже гомонить дітлашня. Є, щоправда, одне "але". Зі слів завідувачки закладу, від батьків, які бажають, щоби їх дитя потрапило до новенького садочка-школи, надійшло втричі більше заяв, ніж зможе прийняти заклад. У "Київміськбуді" стенають плечима — кажуть готові зводити такі школи й надалі, але для цього потрібне держзамовлення.

Народжується новий мікрорайон

Мабуть, мешканців столичних Позняків зацікавило будівництво, яке розгорнуто в районі Княжого затону. В "Київміськбуді" цей чималий будмайданчик називають Позняки-2. Генеральний підрядник на цьому мікрорайоні — ВАТ "Київпідземшляхбуд-2". Його головний інженер Юрій Аністратенко каже, що тут планують забудувати 42 гектари. У першу чергу освоять сім гектарів, на яких вже цьогоріч зведуть п'ять житлових будинків. Це 1700 квадратних метрів житла. На нижніх поверхах будівель передбачено приміщення для побутових організацій, а під землею — паркінг на 240 місць (наступного року добудують ще два підземні гаражі, в яких можна буде ставити 500 автомобілів).

Наступним етапом забудови Позняків-2 стане спорудження дитячого садочка, магазинів, двох шкіл (одна для молодших діток — на 22 класи, друга — середня на 33 класи), а також школи мистецтв. Тут ще планують звести спортивно-оздоровчий комплекс, три спортивні майданчики та басейн, а також мають на меті облаштувати прилеглу до озера територію. Звісно, план робіт наполеонівський, але цілком під силу такій потужній компанії, як "Київміськбуд".

А для створення сприятливих умов праці самих будівельників (а отже, якості роботи) для них на території облаштовано побутове містечко. Його організовано згідно з Корпоративним стандартом "Київміськбуду", яким передбачено, крім дотримання санітарних норм і техніки безпеки, також вимоги паспорта будмайданчика з організації роботи, питного режиму, прибирання, складування тощо. Тож в невеличких будиночках майстри можуть перепочити, прийняти душ, випити чаю.

Один із житлових будинків, що його зводять поруч, — панельний. Нині такі споруди заведено називати "індустріальними". Попри усталений стереотип, він має свої безумовні переваги. Приміром, на кожному майданчику планування квартир коригується залежно від побажань замовника. Ще один плюс — швидкість зведення. Якщо цю 25-поверхівку почали будувати в лютому, то нині вже проводяться облицювальні роботи. Будинок матиме утеплений фасад та металопластикові вікна.

Кияни матимуть надійне і зручне житло

А загалом нині "Київміськбуд" пропонує для продажу близько п'яти сотень помешкань. Компанія працює з двома операторами, які реалізують житло. Це постійний оператор — банк "Аркада" і власне Управління із залучення інвестицій.

Потужності виробництва підприємства зростають. Підвищуються, на превеликий жаль, і ціни на матеріали, що неминуче призводить до подорожчання будівництва. Навіть найпотужніша будівельна компанія не може протистояти реаліям ринку. Ось нещодавно виник дефіцит цементу, і його ціна підвищилася більш як на чверть. Відтак і вартість будівництва зросла пропорційно. Але рівень подорожчання вартості будівництва в холдингу за поточний рік становив лише 11 відсотків. Сюди також входить і підвищення зарплатні робітникам. Раніше середня зарплата будівельника була півтори тисячі гривень, тепер вона піднялася до двохтисячної позначки. Однак, на жаль, і цього рівня оплати праці явно недостатньо, і тому чимало досвідчених будівельників все одно шукає заробітку за кордоном, інші — наймаються працювати на приватних будівництвах. Нині "Київміськбуд" для виконання наміченої програми виробництва потребує близько двох тисяч пар працьовитих рук. Вихід із ситуації шукають в угодах із технікумами та училищами, де готують молодих спеціалістів.

А ще "київміськбудівці" розуміють, що треба шукати нові трудові колективи, які працювали б на зведенні споруд на замовлення компанії. Як от, наприклад, колектив ТОВ МЖК-1. Спочатку їх "перевірили" на дрібних роботах, переконалися в ефективному менеджменті, високій дисципліні та якості робіт товариства. Тож тепер це підприємство стало не тільки генеральним підрядником, а й асоційованим членом холдингу.

Та чи не найгостріше в "Київміськбуді" стоїть питання з відселенням мешканців із приватних будівель, що підлягають знесенню. Хоча багато цих будинків в аварійному стані, але їх власники не завжди хочуть залишати домівки без належної компенсації. Іноді вимоги переходять всі допустимі межі (наприклад, замість заваленої "хибарки" просять квартиру на Хрещатику з добавками).

У холдингу створено спеціальну службу з відселення. Саме до компетенції її фахівців входить "торг" із мешканцями. Процедура складна тим, що будівництво житла вважається комерційним і не є "суспільною потребою", коли можна відселяти в примусовому порядку. А так доводиться шукати компроміс між тим, щоб задовольнити вимоги старих власників і не порушувати їхніх прав та не підвищувати собівартості майбутнього нового житла. Адже всі ці затрати покладено буде потім знову на нових інвесторів, покупців. До того ж зазвичай за відступ від приватного майна люди отримують квартири й компенсації за земельні ділянки та зелені насадження. Іноді їм навіть докуплять земельну ділянку для садового господарства або аналогічну приватну будівлю в іншому секторі міста.

Саме складність процедури відселення стримує реалізацію проекту реконструкції п'ятиповерхівок. В Україні прийнято закон, який дозволяє владі на місцях приступити до підготовки інвестиційних проектів реконструкції територій, що зайняті спорудами першого періоду індустріального домобудування. Вірогідно, що програма реконструкції старого фонду, як магістральний напрям забудови, почне працювати через кілька років. Так вважають фахівці "Київміськбуду", однак уже сьогодні активно готуються до майбутньої роботи. Це про запас, — жартують.

Працюють, щоб людям жилося комфортно

Мабуть, кожен з нас бачив височенну недобудовану споруду, яка понад десятиріччя бовваніла на Солом'янській площі. Її було видно звідусіль. Недолугу сіру будівлю кияни нарекли "Пізанською вежею". Бо, начебто, в самому процесі будівництва було допущено якихось помилок, і вона похилилася. А розібрати незавершену висотку також рука, мабуть, не підіймалася. Тож стояла як пам'ятник недолугості.

Однак не так давно будівництво ожило — за справу взявся "Київміськбуд". Його фахівці провели тут комплекс робіт з ліквідації аварійної ситуації і спорудили 25 робочих поверхів, ще чотири — технічні. На даху передбачено майданчик для посадки гелікоптера. Окремо до споруди прибудовано конференц-зал. Так замовлення Київського апеляційного суду, на яке було виділено 170 мільйонів гривень, незабаром буде виконано. Тут одночасно зможуть працювати 260 суддів. 26 залів для засідань, а у підвалі — слідчий ізолятор, що відповідає усім вимогам. Будівельники роблять все можливе для того, щоб столична Феміда могла вчасно вселитися в зручне приміщення.

Тож судді Києва одержать надійний прихисток, а фахівці "Київміськбуду" працюватимуть, не покладаючи рук, на нових об'єктах, щоби людям жилося комфортно і затишно. Бо в цьому їхнє призначення. І як сказав на раді директорів президент холдингу Петро Шилюк, попереду нові висотки, нові тисячі метрів і чиясь радість. Будівельники не підведуть.

Офіційно:

За перше півріччя цього року "Київміськбудом" введено в експлуатацію 11 житлових будинків загальною площею майже 180 тисяч квадратних метрів. Це у 2,4 разу більше порівняно з показниками затвердженого плану. Обсяги робіт, виконаних власними силами підприємств, які діють у складі компанії, сягнули 1,799 мільярда гривень. Основним джерелом надходжень та інвестицій є гроші населення (83,4 відсотка), бюджетні кошти (7), зарубіжні інвестиції (0,2) та кошти, залучені в регіони (8,2).

"Київміськбуд" сплатив місту пайовий внесок на розвиток соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури міста в сумі майже 40 мільйонів гривень.

Рада директорів визнала реалізацію концепції розвитку компанії на 2006—20011 роки успішною. Водночас відзначивши, що роботу підприємства дестабілізують рейдерство та корпоративні конфлікти. А дії правлінь окремих підприємств із захисту від "ворожих поглинань" назвали вкрай недостатніми і такими, що мають безсистемний характер.

Землю цінами не обдуриш

■ ЦУКОР

Торік Україна виробила 2,7 мільйона тонн цукру. Споживає країна, за деякими підрахунками, 2,2 мільйона тонн на рік. Тож утворився півмільйоннотонний надлишок, який мав би гарантувати стабільність цін і чудову пропозицію цього року. Проте не так склалося, як гадалося. На думку голови ради директорів ВАТ «Цукровий союз «Укррос» Олексія КРУТИБІЧА (на знімку), цього року Україна в кращому разі виробить 1,6 мільйона тонн цукру. Отже, навіть з урахуванням минулорічного профіциту, ми одержуємо нестачу солодких кристалів щонайменше у 100 тисяч тонн. А відтак і подальше зростання цін на цукор.

— Олексію Миколайовичу, звідки такий похмурий висновок?

— На жаль, із реалій, які ми спостерігаємо протягом двох останніх років. Перевиробництво цукру 2006 року зумовили кілька об'єктивних і суб'єктивних причин, але насамперед сприятливі для вирощування цукрових буряків погодні умови і завезення в Україну сирцю напередодні сезону цукроваріння 2005 р. Як наслідок, весь 2006 рік оптова ціна на цукор була нижча за його собівартість. Значна кількість виробників, особливо на сході країни, через збитки так і не розрахувалася із заготівельниками.

Тому цього року посівні площі значно поступалися минулорічним. До того ж у тих само районах до третини посівів цукрових буряків вибили пилові бурі, а селяни часто не мали змоги їх пересіяти. Приміром, поля навколо нашого Пальмірського цукрозаводу на Черкащині небо не радувало дощем від 72 до 78 днів. І це в момент, коли насіння мало проростати, вбираючи в себе вологу. Загалом на півдні, сході і в центрі країни стався серйозний недорід. За нашими підрахунками, тамтешні цукрозаводи за сезон цукроваріння заготували на 50-60 відсотків цукрових буряків менше, ніж торік. Задовільні погодні умови для вирощування сировини спостерігалися лише на заході України. Але цього не досить, щоб уникнути дефіциту. Адже згадуваний вище профіцитний цукор, вироблений у попередні роки, розпорошений по сільгосппідприємствах та дрібних посередниках, а не лежить на складах у виробників, котрі розв'язують сьогодні проблему товарних партій цукру для промисловості.

— А що, є проблема великих партій цукру?

— Поки що немає, але вона виникне навесні 2008 року. Уклавши 2006 року річні контракти, промспоживачі вимушені були дотримуватися відповідних цінових параметрів, а цукор коштував дешевше. З цієї причини цього року вони на початку сезону цукроваріння відмовилися укладати річні контракти і планували працювати на поточних цінах. А вже зараз відчули, що цукру бракуватиме. Це, до речі, додатковий імпульс для його подорожчання...

— А хіба ви не сподіваєтеся на високі ціни?

— Уявіть, як найбільш продуктивний виробник цукру станом на сьогоднішній ранок, ВАТ «Цукровий союз «Укррос» не зацікавлений у тому, щоб він коштував 5 гривень за кілограм. Бо за цим, ми впевнені, з боку державних органів розпочнеться черговий етап ручного керування цукровим ринком без урахування потреб і виробників, і кінцевих споживачів. Чи то почнуть видавати квоти на виготовлення цукру заводам, які до того не працювали по п'ять років. Чи, чого доброго, як у 2005-му, нададуть пільгу держпідприємству для того, щоб воно у серпні завезло цукор-сирець, поставку якого гарантуватиме, приміром, НАК «Нафтогаз України», і це знову спричинить обвал ціни. Я веду до того, що виробник цукру зацікавлений у стабільних, а не у високих цінах. На нестабільних цінах він, як правило, втрачає свої прибутки. Згадайте, роздрібні ціни торік не опускалися нижче 3,20 гривні за кілограм. Тоді як оптові становили 2,20—2,30. А мінімальна ціна цукру при цьому була зафіксована урядом на рівні 2,85 гривні за кілограм. Уявіть, якими словами при цьому крили і механізм регулювання ринку з допомогою мінімальних цін, і адміністративне втручання з боку керівників галузі...

— На вашу думку, перевиробництва цукру торік можна було уникнути?

— А чому ні? Варто було розумно роздати квоти на заводи для виробництва цукру, які трансформувалися б у відповідні квоти на цукрові буряки. Зайвих буряків не виростили б, і не було б перевиробництва і нестабільних цін на цукор. А, зрештою, значно більші площі засіяли б цукровими буряками цього року. Проблема галузі — у відсутності нормальної координації та ринкових механізмів. Адже нині в Україні буряки вирощують одні суб'єкти господарювання, цукор виготовляють інші, мінімальні ціни на нього встановлює уряд, а квотує цей бізнес місцева влада. При цьому влада прагне обдурити землю адміністративно встановленими цінами. А земля — не жінка, як не примушуй — не народить. Тому сьогодні на сході і півдні країни селяни відверто відмовляються сіяти цукрові буряки на користь соняшника або пшениці зі значно більшою рентабельністю.

— Якою, по-вашому, є оптимальна ціна для сільгоспвиробника?

— Гадаю, якщо до лютого наступного року ціна на цукор вийде на рівень 3200 гривень за тонну, вона стимулюватиме його до сівби цукрових буряків. Але, звісно, на давальницьких умовах, які дають змогу виробникові заробити і на сировині, і на цукрі в майбутньому. А це, зважте, — крок назад, оскільки Україна вже пережила базарні відносини з купами посередників і валізами готівки. Зрештою, це ще одна причина, чому ми не зацікавлені в ажіотажних цінових коливаннях на цукор, а обстоюємо стабільність цін.

— Олексію Миколайовичу, якщо не помиляюся, на вартість цукру також впливають світові ціни. До того ж перевиробництво цукру спостерігається цього року скрізь...

— Ви маєте рацію, але у світі спостерігається перевиробництво сирцевого, а не бурякового цукру. Як правило, свій буряковий усі країни з'їдають залюбки дуже швидко. Бум на виробництво сирцевого цукру пояснюється подальшою його переробкою у відновлювані енергетичні ресурси, зокрема біопаливо. Тому, скажімо, у жовтні на біржі Нью-Йорку впадала в очі зацікавленість крупних американських фондів великими партіями сирцевого цукру. Логіка інвесторів цілком зрозуміла: за останні 15 років нафта подорожчала у 10 разів, а цукор — лише удвічі, отже, він має неабиякий потенціал до подорожчання, і його варто купувати хоча б тому, що він зменшує залежність від нафти. До того ж, зважаючи на світову динаміку цін, етанол сьогодні вигідніше виробляти з цукру, аніж із пшениці.

— Чи мають солідні гравці на цукровому ринку, чий бізнес диверсифікований і спирається на сучасні технології сільськогосподарського виробництва, стратегічні плани?

— Звичайно. Шість основних гравців українського цукрового ринку, які цього року вироблять майже 50% вітчизняного бурякового цукру, послідовно створюють вертикально-інтегровані структури на кшталт агрохолдингів, які дають змогу надійніше захищатися від бізнесових ризиків. Вони охоплюють усі цикли, пов'язані з агровиробництвом: від оренди та інвестування у землю — до продажу товарного цукру кінцевим споживачам. При цьому компанії вимушені зважати на той факт, що з кожним роком ризиків не меншає, а додається. Вчора це — обвал цін на ринку. Сьогодні, приміром, небажання торговельних мереж працювати за прямими угодами з цукровиками, як це відбувається, наприклад, в Європі.

— Насамкінець таке запитання: чи готова українська цукрова галузь до вступу України у Світову організацію торгівлі?

— Та половина галузі, що репрезентована згаданими вище агрохолдингами, серед яких і «Укррос», здебільшого готова. Ми вже кілька років намагаємося працювати на світових фінансово-економічних засадах і сучасних технологіях. Але решту галузі очікує дуже серйозне випробування. Світовий ринок не робитиме винятків для українських цукроварів. До того ж споживачам слід готуватися до світових роздрібних цін на цукор, а вони, нагадаю, в Європі сягають одного євро за кілограм.

Сергій ВЛАД.
Фото автора.

Перевізникам похвалитися поки що не мають чим…

Транспортникам Дніпропетровщини до успішних показників своєї діяльності ще працювати й працювати. Статистичні дані за січень—жовтень 2007 року, наприклад, свідчать, що більшу частину всіх пасажирських перевезень виконує автотранспорт.

А загалом тут цифра не дуже справна — на 279,1 млн. осіб перевезено менше, ніж за цей період минулого року. Нарікання на подорожчання пального сприймати важко, бо перевізники в унісон одразу підвищують ціни на квитки. А ось на трамвайно-тролейбусних маршрутах як була ціна 50 копійок за квиток, так і залишається протягом останніх кількох років. Щоправда, й тут помітне скорочення пасажиропотоку. Нещодавній одноденний страйк електротранспортників обласного центру, який спричинили низька заробітна плата та застарілі трамваї й тролейбуси, на яких доводиться виконувати перевезення, певно, додав у звітний період солідний мінус. Що ж до Дніпропетровського метрополітену, то, зважаючи на давню консервацію його подальшого будівництва, він фактично працює збитково. Хоча є «світло в кінці тунелю»: «Євро-2012» все ж допоможе завершити проходження спроектованої траси.

Михайло СКОРИК.
Дніпропетровськ.

Усі розпорядження — на офіційному сайті

Відтепер усі розпорядження Тернопільської облдержадміністрації (крім тих, що мають спеціальні грифи) оприлюднюватимуться на її офіційному сайті. Сторінки в Інтернеті відкриють також районні держадміністрації. За словами керівника області Юрія Чижмаря, це сприятиме прозорості дій влади, відновленню довіри населення. Органам місцевого самоврядування рекомендовано оприлюднювати на своїх веб-сайтах, у пресі, на спеціальних стендах проекти рішень рад щодо продажу земельних ділянок, використання спільного майна, капіталовкладень, формування бюджету.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

■ ЕКОЛОГІЯ

Лисяча бухта стане заповідником

Верховна Рада автономії скасувала своє рішення про встановлення кордонів феодосійських селищ Курортне та Щебетівка. Депутати пояснили відміну свого березневого рішення тим, що «знайшли забутий ними документ, ухвалений ще дев'ять років тому», за яким територію Лисячої бухти, біля якої розташовані ці селища, було зарезервовано під заповідник місцевого значення. Тож помилку усунули, нині проводяться заходи для створення заповідника місцевого значення Лисяча бухта. Цей оберіг давно став Меккою для туристів і пляжників.

Ялта розшириться

Міська влада виділить під нове житлове будівництво майже 200 га землі, щойно будуть затверджені нові кордони Ялти, яка збільшиться на 800 га. Про це повідомив міський голова Сергій Брайко. Промзону тим часом скоротять і перебазують в інше місце. Ялту розширять аж до кордонів Ялтинського гірсько-лісового природного заповідника. З них більше 400 га — це землі сільгосппризначення радгоспів-заводів «Гурзуф» і «Лівадія» Національного виробничо-аграрного об'єднання «Масандра». До речі, на останній сесії Ялтинської міськради депутати ухвалили рішення про обмеження продажу землі в центрі місті. Зокрема, до списку увійшли півсотні вулиць, скверів і площ, всі міські пляжі та набережна.

Віктор ХОМЕНКО.

Озеро Синевир та Долина нарцисів мають шанс

Синевирське озеро, що на території Міжгірського району, та Долина нарцисів поблизу Хуста, на думку експертів, можуть претендувати на звання природних чудес України. Акція «Сім природних чудес України» це продовження конкурсу «Сім чудес України». У ньому візьмуть участь геологічні об'єкти: гори, печери, вулканічні масиви, а також озера, річки тощо.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Катастрофа нависла над карпатськими річками

Незаконний видобуток гравію у Чернівецькій області став не тільки прибутковою, а й дуже модною «темою». За самоскид гравію правлять від 500 до 800 гривень, піску — 300—600. Нічого не вкладаючи, окрім вартості пального для самоскидів та навантажувачів, ділки багатіють на рівному місці, з нетерпінням очікуючи чергових повеней. Гірська вода на місце вибраної і задорого проданої гальки наносить нову її порцію. Не зупиняється забір гравію і після його категоричної заборони природоохоронними структурами у зв'язку з початком нересту риби. Нинішні теплі зими взагалі зробили гравійний бізнес всесезонним. Окрім всього, гравійна тема є хлібною для контролюючих органів усіх штибів. Тим часом недалеко до екологічної катастрофи, — каже начальник Чернівецького відділення Подільського управління охорони рибних ресурсів Ярослав Когутяк. У кожній річці риба має свої гнізда нересту, а мальки — місця нагулу. Завжди молодняк відгодовується на мілинах, які є найзручнішими і найдешевшими місцями забору гравію. Рибу винищують не тільки несанкціоноване вибирання гальки, а й ті підприємства, яким це дозволено під прикриттям так званих руслорегулюючих робіт, — констатує фахівець. Ці роботи закон зобов'язує погоджувати у тому числі з екологами та рибоохороною, проте руслорегулювальники у Чернівецькій області, схоже, й гадки не мають це робити. Водгосп без попереднього вивчення і узгодження місць вибору гравію зробив це в обхід екологів та природоохоронців. Вони дізналися про це не від основної руслорегулюючої структури, а від природоохоронного прокурора області, — стверджує пан Когутяк.

На Пруті ситуація значно гірша, аніж на Дністрі. Там хоча б можна встановити штучні нерестові гнізда, чого на гірських річках не зробиш. Отож через рік—два такого газдування буковинські річки, де нині царює форель, можуть залишитися без риби. Хто зупинить тотальне вигрібання карпатських річок, якщо ігнорується навіть прокурори, рибоохоронний керівник сказати не готовий.

Цей процес завжди у полі зору депутатів обласної ради, які полюбляють робити об'їзди численних кар'єрів у заплавах річок, навіть фіксують номери машин та погрожують тим, хто відвантажує гальку і пісок, санкціями. Але все завершується нічим, точніше, «відкатом», як стверджують обізнані. Ківш-другий, і витрати на візитерів перекрито.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ВАТ «Мелітопольпродмаш» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1: Будівля котельної з підвалом, площею 175,8 кв. м, розташована за адресою: Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Ломоносова, 111/1. Початкова ціна продажу 7 219,00 грн., без ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 30 листопада 2007 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський Суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) Постановами:

* від 20 вересня 2007 р. по справі № 4/248б визнав банкрутом ТОВ «Сонат» 15575, Чернігівський р-н, смт. Олишівка, вул. Чернігівська, 3, код 31423968 та відкрито ліквідаційну процедуру;

* від 23 жовтня 2007 року по справі № 9/96б визнав банкрутом ВАТ «Бобровицький міжрайагропостач», 17400, м. Бобровиця, вул. Незалежності, 183-А, код 00909087 та відкрито ліквідаційну процедуру.

* від 19 червня 2007 р. по справі № 4/227б визнав банкрутом ТОВ «Агрохолдинг «Олександрівський», 17441, Бобровицький р-н, вул. Комсомольська, 28, код 03795690 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Горбача Сергія Федоровича. Ліцензія Департаменту з питань банкрутства АВ № 158496 від 12.01.2007 р.

Учасники простого товариства по Договору № 135/04 від 22.12.2004 р., ідентифікаційний код (Код ТРДПАУ) 163208437, місцезнаходження: 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 55, повідомляють про розірвання договору № СД 135/04 від 22.12.2004 р. на підставі угоди від 04.07.07 про дострокове розірвання договору № СД-135/04 від 22.12.2004 р.

Українська аграрна біржа повідомляє, що дев'яносто другий спеціалізований аукціон з продажу скрапленого газу для потреб населення відбудеться

22 листопада 2007 року о 12-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГИ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ, ЩО БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ НА СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ АУКЦІОНІ № 92 З ПРОДАЖУ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ ДЛЯ ПОТРЕБ НАСЕЛЕННЯ 22.11.2007 р.

№ позиції	Обсяг газу в одному лоті, тонн	Кількість лотів, одиниць	Загальний обсяг газу, тонн	Ціна за 1 тонну газу (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальна вартість газу (з ПДВ), гривень	Умови транспортування газу
Пропозиція ВАТ «Укрнафта» (обсяги грудня 2007 року)							
Гнідинцівський ГПЗ							
1	25	91	2 275	2 505,00	62 625,00	5 698 875,00	залізницею
2	21	51	1 071	2 505,00	52 605,00	2 682 855,00	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу на умовах самовивозу покупцем придбаних обсягів,залізничним або автомобільним транспортом, оплату за перевезення скрапленого газу залізничним транспортом здійснює Покупець по окремому договору з транспортною організацією. 2) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							
Качанівський ГПЗ (Качанівське в-во)							
3	21	37	777	2 505,00	52 605,00	1 946 385,00	автотранспортом
Качанівський ГПЗ (Глинсько-Розбишівське в-во), ***(СПБТ)***							
4	21	17	357	2 505,00	52 605,00	894 285,00	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							
Долинський ГПЗ (Бориславське в-во)							
5	7	8	56	2 505,00	17 535,00	140 280,00	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Долинське в-во)							
6	21	15	315	2 505,00	52 605,00	789 075,00	автотранспортом
Всього:			**4 851**			**12 151 755,00**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить відвантаження оплачених обсягів скрапленого газу у автомобільний транспорт Покупця.							
Пропозиція ДК «Укргазвидобування» (обсяги грудня 2007 року)							
Виробництво Шебелинського ВПГКН філії УПГГ, ***бутан технічний***							
7	21	15	315	2 505,00	52 605,00	789 075,00	автотранспортом
Виробництво Яблунівського ВПГ філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
8	35	38	1 330	2 505,00	87 675,00	3 331 650,00	залізницею
Виробництво ТЦСК Базилівщина філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
9	35	38	1 330	2 505,00	87 675,00	3 331 650,00	залізницею
Виробництво Тимофіївської УПВВ філії ГПУ "Полтавагазвидобування"							
10	21	55	1 155	2 505,00	52 605,00	2 893 275,00	автотранспортом
Виробництво Юліївського ГКР ГПУ "Харківгазвидобування"							
11	25	24	600	2 505,00	62 625,00	1 503 000,00	залізницею
Всього:			**4 730**			**11 848 650,00**	
Умови поставки: 1) Постачання скрапленого газу на грудень 2007 року здійснюється на умовах франко-завод.2) Оплату автотранспорту і рухомого складу Покупець проводить самостійно.							

Зміни до пропозицій на продаж оприлюднюються шляхом розміщення на WEB-сторінці УАБ за адресою: **http://www.uame.com.ua/energo**.

Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з 9-00 до 18-00 години до **21 листопада 2007 р**. включно.

УВАГА!

1. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року №1736, учасник-покупець додатково до заявки на купівлю повинен надати до 15-00 години 21 листопада 2007 року на Українську аграрну біржу довідку про обсяги та напрями реалізації скрапленого газу, придбаного на попередньому спеціалізованому аукціоні, за формою, що затверджена рішенням Аукціонного комітету від 17 листопада 2005 року (форму довідки можна отримати на WEB-сторінці УАБ за адресою: http://www.uame.com.ua/energo або по факсу).

2. Сплата учасниками аукціонів попередніх внесків здійснюється на спеціалізований рахунок УАБ № 2600500019536 в ВАТ КБ "Хрещатик", м. Київ, МФО 300670, код за ЄДРПОУ 23389377.

Українська аграрна біржа, тел. (044) 289-50-48, 289-54-87, 284-38-60

http://www.uame.com.ua, E-mail: exch@uame.com.ua

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор КСП «Ланцевське» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Будівля санпропускника та пропускника для транспорту. Початкова ціна продажу 11 425,00 грн. без ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 19 грудня 2007 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Постановою господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, площа Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 30 липня 2007 року по справі № Б-19/199-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Нечволодівського сільського споживчого товариства Куп'янської райспоживспілки, код ЄДРПОУ - 30841559, юридична адреса: Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Дзержинського, 56. Ліквідатором призначено Куп'янську ОДПІ.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 63707, Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Харківська, 99.

Установчі та реєстраційні документи, круглі печатки та штампи Нечволодівського ССТ вважати недійсними.

Правління ВАТ КБ «Надра» повідомляє про скасування публікації про проведення Загальних зборів акціонерів-учасників, що була надрукована в газеті «Голос України» № 179 (4179) від 05.10.2007 року.

Постановою Господарського суду м. Севастополь від 15.11.2007 р. по справі № 20-5/358 ТОВ «Югторг» (м. Севастополь, вул. Генерала Острякова, 3, кв. 8, код 32561461) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Дрогайцев А. О., 99059, м. Севастополь, вул. П. Корчагіна, 34, кв. 22.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 13.11.2007 р. у справі № 23/463-б про банкрутство, — Товариство з обмеженою відповідальністю «Агро-запчастина +» (01015, м. Київ, вул. Староноводницька, 8-А, кв. 43; ЄДРПОУ 32707167), (р/р 2600403464 АБ «Брокбізнесбанк», м. Київ, МФО 300249) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено представника товариства з обмеженою відповідальністю «Легран-Фінанс-Україна» (01113, м. Київ, вул. Щорса, 26 а).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 23 серпня 2007 р. у справі 4/106 «Б» визнав банкрутом Приватне сільськогосподарське підприємство «Нива» (с. В. Лісівці Попільнянського району, Житомирської області, вул. Шевченка, 1, код ЄДРПОУ 01528849). Відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Крутоус О. В., ліцензія серії АВ № 158514 від 15.01.2007 р. Адреса для листування: 10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 2, офіс 202.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 08.10.2007 р. порушено провадження у справі № Б26/277-07 про банкрутство Українсько-Російського сільськогосподарського закритого акціонерного товариства «Рос-Агро» (51600, Дніпропетровська обл., м. Верхньодніпровськ, вул. Совєтська, 12, рахунок № 000467601 в Верхньодніпровському відділенні Банку «Україна», м. Верхньодніпровськ, МФО 305040, ЄДРПОУ 24606894). Розпорядником майна призначено Єгоренкова С. В. (ліцензія серії АА № 307220), 01133, м. Київ, а/с 149).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 15/788-б про банкрутство приватного підприємства «Унія» (м. Київ, вул. Урицького, 35-А, код 31861450, р/р 26005100857001 в Київській філії АБ «Приватінвест», МФО 380021).

Розпорядник майна Гусар Іван Олексійович (ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.), 01030, м. Київ, а/с 29, тел. (067) 231-15-21.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Представництво чеської компанії «Бараміст Інтернешнл», код ЄДРПОУ 26332751, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 17-б, оголошує про своє закриття згідно рішення загальних зборів від 31.08.2007 року. Всі претензії та скарги приймаються протягом трьох місяців з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено справу № 7/132 від 17.09.2007 р. про банкрутство ВАТ «Лубенська швейна фабрика «Лубенчанка» (37500, Полтавська область, м. Лубни, Володимирський майдан, 16/1, код ЄДРПОУ 00309714, р/р 26008301490010 ФАКБ «Національний кредит», МФО 331746).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гнідого Миколу Івановича (ліц. АВ № 307351 від 29.03.2007 року), поштова адреса: 36000, м. Полтава, вул. В. Козака, 1-А, III поверх). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) по справі №20/95 Б від 02.07.2007 р. Приватне підприємство «Саргас» (код ЄДРПОУ 33002785) розташоване за адресою: 94000, Луганська обл., м. Стаханов, вул. Дзержинського, буд. 14, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Василенко Олександра Вікторовича, ліцензія АВ №081039 від 17.05.2006 р., адреса: 91000, м. Луганськ, вул. К. Лібкнехта, 35.

---

29 жовтня 2007 р. господарським судом Донецької області по справі №45/119б прийнята ухвала, згідно якої був затверджений звіт ліквідатора та ліквідаційний баланс ТОВ «КУА «Укрінкор» (ЄДРПОУ 32902876), а також ліквідовано ТОВ «КУА «Укрінкор», м. Донецьк (ЄДРПОУ 32902876), яке зареєстроване за адресою: 83005, м. Донецьк, вул. Героїв Панфіловців, 11, провадження по справі №45/119б припинено.

Всі печатки і штампи ТОВ»КУА «Укрінкор», м. Донецьк (ЄДРПОУ 32902876) є недійсними.

Постановою господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, площа Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 27 серпня 2007 року по справі № Б-48/127-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Кооперативного підприємства «Кооператор», код ЄДРПОУ - 30926031, юридична адреса: Харківська обл., смт. Шевченкове, вул. Леніна, буд. 39. Ліквідатором призначено Куп'янську ОДПІ. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 63707, Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Харківська, 99. Установчі та реєстраційні документи, круглі печатки та штампи КП «Кооператор» вважати недійсними.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 08.11.2007 р. по справі № 1/128-Б визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Діалог» (45000, Волинська обл., м. Ковель, вул. Брестська, 14/1, код ЄДРПОУ 30687081, р/р 2600230110336 в філії відділення ПІБ в м. Ковель Волинської області, МФО 303194) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено представника Ковельської міжрайонної державної податкової інспекції Контерук Р. М. (45000, м. Ковель, вул. Ст. Бандери, 5, тел. (03352) 59926).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

ЛІКВІДАТОР АКБ «РОСТОК БАНК» ТА ТОВАРНА БІРЖА «ЦЕНТРАЛЬНА»
проводить аукціон

з продажу права вимоги АКБ «Росток Банк» до підприємств-боржників банку до підприємств-боржників та фізичних осіб-боржників банку:

Лот №1

Стартова ціна: 1 652 706,72 грн. з ПДВ.

Можливе дрібнення лотів та вибіркове придбання.

Лот №2

Стартова ціна: 46 617,48 грн. з ПДВ.

Можливе дрібнення лотів та вибіркове придбання.

Лот №3

Стартова ціна: 40 277,16 грн. з ПДВ.

Аукціон відбудеться 20 грудня 2007 року о 10:00 за адресою: м. Київ, вул. Малишка, 1 (готельний комплекс «Братислава»).

Останній день прийому заявок 17 грудня 2007 року.

Заявки приймаються за адресою: м. Київ, вул. Басейна, 10, оф. 29, з 10 до 16 год.

До заявки додається квитанція про сплату реєстраційного збору та гарантійного внеску.

Реєстраційний збір за участь в аукціоні - 500 грн., гарантійний внесок - 5% від стартової ціни. Більш детальна інформація по кожному підприємству за тел.: 234-0183, 289-4615.

Реквізити ТБ «Центральна»:

р/р 260094107 у ВАТ «РОДОВІД БАНК», м. Київ, МФО 321712, ЄДРПОУ 25594532.

УВАГА! АУКЦІОНИ

Вінницька товарна універсальна біржа проводить аукціони з продажу необробленої деревини, що виставляється лісовими господарствами Вінницької та Чернівецької областей (ресурс 1 кварталу 2008 р.)

Аукціони будуть проведені:

28 листопада 2007 р. — в приміщенні колишнього Будинку офіцерів за адресою: м. Чернівці, Театральна площа, 6, 4-й поверх, зал № 80.

11 грудня 2007 р. — в приміщенні Вінницької товарної універсальної біріжі м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23

Початок торгів: Спеціалізовані торги — о 9 год.; аукціон з продажу необробленої деревини — о 10 год.

Заявки на участь в аукціонах покупців приймаються щоденно у термін не пізніше однієї доби до початку аукціону за адресами:

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 23, 4-й поверх (торговий зал), з 8-30 год. до 17-30 год. — (по аукціонах у кожній з 2-х областей, а також — м. Чернівці, Театральна площа, 6, к. 76, з 10 год. до 16 год.

Довідки за тел.: (8-0432) 32-47-01, факс (8-0432) 52-45-54, 32-38-08. факс (8-0372) 55-75-01

Перелік виставлених до продажу лотів та більш докладна інформація щодо умов участі в аукціоні розміщується за 10 робочих днів до дня проведення аукціону на веб-сайті ВТУБ www. vtub. vinnica. ua

Контактні телефони:

(8-0432) 52-03-15, (8-0432) 32-56-98, (8-0432) 52-45-54, (8-0372) 55-75-01

e-mail vtub@inbox. vn. ua

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ ЗАТ «КИЇВМЕТАЛ»

що відбудуться 18 січня 2008 р. о 15 годині в приміщенні цеху виробничих послуг ЗАТ «Київметал» за адресою: м. Київ, 02660, проспект Визволителів, 5.

Реєстрація акціонерів та їх представників починається о 14 годині 18 січня 2008 року за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах при собі необхідно мати:

— паспорт, що посвідчує особу акціонера та довірену особу;

— доручення на право участі у зборах для представників акціонерів, оформлене та завірене згідно з чинним законодавством.

На загальних зборах будуть розглянуті питання:

1. Звіт Голови Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2006 рік, та основі напрямки діяльності Товариства на 2008 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії.
3. Звіт Ради Товариства.
4. Обрання членів Ради Товариства.
5. Внесення змін до складу Правління.
6. Порядок розподілу прибутку за 2006 рік.

Правління ЗАТ «Київметал».

Ухвалою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 01.11.07 р. порушено справу №5/221-Б-07 про банкрутство Селищного комунального підприємства «Водоканала», 75143, Херсонська обл., Цюрупинський район, смт. Брилівка, вул. Будівельна, 12, код ЄДРПОУ 31203487.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Калабуху Юлію Іллівну, ліц. АВ №347118 від 25.07.07 р., м. Херсон, вул. І. Куліка, 21-а, кв. 20.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Запорізький апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку документів на безстрокове обрання на посаду судді **Зубкової Тетяни Петрівни,** яку Указом Президента України від 12.06.2003 р. №525/2003 було призначено строком на п'ять років на посаду судді господарського суду Запорізької області.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Вавшка Валерія Станіславовича	- суддею апеляційного суду Вінницької області;
Папоян Вікторії Вікторівни	- суддею апеляційного суду Донецької області;
Зав'язуна Сергія Михайловича	- суддею апеляційного суду Житомирської області;
Котік Тетяни Станіславівни	- суддею апеляційного суду Житомирської області;
Бабича Олега Петровича	- суддею апеляційного суду Кіровоградської області;
Гончарук Ліліани Яківни	- суддею апеляційного суду Львівської області;
Зверхановської Лідії Дмитрівни	- суддею апеляційного суду Львівської області;
Кропліса Леоніда Володимировича	- суддею апеляційного суду Рівненської області;
Полюховича Олега Івановича	- суддею апеляційного суду Рівенської області;
Шеремет Анжеліки Миколаївни	- суддею апеляційного суду Рівненської області;
Маміної Любові Миколаївни	- суддею апеляційного суду Харківської області;
Латюка Петра Яковича	- суддею апеляційного суду Хмельницької області;
Ярмолюка Олега Ігоровича	- суддею апеляційного суду Хмельницької області.

Державна судова адміністрація України.

Господарським судом Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048, Україна) за заявою ДПІ у м. Краматорську 10.10.07 порушена справа № 27/218Б про банкрутство Приватного малого підприємства «Дивилан» (ЄДРПОУ 23178025, адреса: вул. Наді Курченко, 17, м. Краматорськ, Донецької області, 84323, р/р 26009301510091 у філії «Відділення ПІБ в м. Карматорську Донецької області», МФО 334141) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Ухвалою Господарського суду Донецької області від 25.10.07 введено процедуру розпорядження майном боржника строком на п'ять місяців до 25.03.08, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Філонову Марію Олександрівну (ліцензія № 158401), яка мешкає за адресою: м. Краматорськ, вул. Соціалістична, 51, к. 62, п/і 84301, телефон (06264) 7-10-12, (0626) 44-11-99, 8-050-559-27-00.

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти календарних днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) 06 листопада 2007 року порушив провадження по справі № Б-48/167-07 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Ізюмська райагрохімія» (64322, Україна, Харківська область, Ізюмський район, с. Іванчуківка, код ЄДРПОУ 05491103, п/р 26002301761183 в Філії «Відділення Промінвестбанку в м. Ізюм Харківської області», МФО 351492).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мацокіна Володимира Володимировича (ліцензія серії АБ № 116297 від 03.02.2005 р.).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом тридцяти днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 09.11.07 р. по справі № Б-19/261-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛЕММА-СЕРВІС-2007» (код ЄДРПОУ 34839920) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Білько Вадима Миколайовича, для листів: Київська обл., Києво-Святошинський р-он, м. Боярка, вул. Гоголя, 58, кв. 127. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 06.11.2007 року по справі №6/77-8/92 Дочірнє підприємство «Галол-СМ» Відкритого акціонерного товариства «Галол» (81200, Львівська область, м. Дрогобич, вул. Тураша, 15, код ЄДРПОУ 25234664) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ №271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71-б, кв. 3).

Постановою господарського суду Харківської області від 09.11.07 р. по справі № Б-19/268-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНТЕРФУД УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 30614406) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Оніщенко Степана Феодосійовича, для листів: 62459, Харківська обл., Харківський район, с. Високий, вул. Жовтнева, 86. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 09.11.07 р. по справі № Б-19/270-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРАЙД-ПРОДАКТС» (код ЄДРПОУ 33609137) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Апалькова Сергія Павловича, для листів: Харківська обл., Зміївський район, сел. Комсомольське, вул. С. Закори, 16, кв. 32. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 09.11.07 р. по справі № Б-19/267-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНВЕСТ-БУД» (код ЄДРПОУ 31060667) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

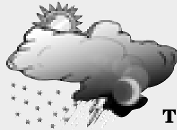
Ліквідатором призначено Рибіна Олександра Павловича, для листів: 61063, м. Харків, вул. Іллінська, 61, кв. 428. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 **днів від публікації оголошення.**

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Кузьміної Олени Миколаївни	- суддею місцевого Керченського міського суду Автономної Республіки Крим;
Долженка Юрія Павловича	- суддею місцевого Центрального районного суду міста Сімферополя Автономної Республіки Крим;
Марченко Людмили Володимирівни	- суддею місцевого Погребищенського районного суду Вінницької області:
Савицької Надії Володимирівни	- суддею місцевого Луцького міськрайонного суду Волинської області;
Кривошеї Світлани Станіславівни	- суддею Першотравневого місцевого суду Дніпропетровської області;
Пустовар Оксани Савеліївни	- суддею місцевого Покровського районного суду Дніпропетровської області;
Мазниці Андрія Анатолійовича	- суддею Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська;
Мавроді Романа Федоровича	- суддею місцевого Добропільського міськрайонного суду Донецької області;
Павленка Валерія Дмитровича	- суддею місцевого Добропільського міськрайонного суду Донецької області;
Чиньонова Олександра Вікторовича	- суддею місцевого Тельманівського районного суду Донецької області;
Агєєва Олександра Володимировича	- суддею місцевого Пролетарського районного суду міста Донецька;
Брагіна Віктора Івановича	- суддею місцевого Андрушівського районного суду Житомирської області;
Дармограя Івана Івановича	- суддею місцевого Ємільчинського районного суду Житомирської області;
Васильчука Сергія Федоровича	- суддею місцевого Черняхівського районного суду Житомирської області;
Бондарчука Ігоря Федоровича	- суддею місцевого Чуднівського районного суду Житомирської області;
Бондарчука Вячеслава Володимировича	- суддею місцевого Корольовського районного суду міста Житомира;
Фаєра Івана Степановича	- суддею місцевого Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області;
Отян Ольги Володимирівни	- суддею місцевого Олександрівського районного суду Кіровоградської області;
Жушмана Олега Миколайовича	- суддею місцевого Петрівського районного суду Кіровоградської області;
Новосьолової Галини Миколаївни	- суддею місцевого Свердловського міського суду Луганської області;
Грицьківа Віталія Теофільовича	- суддею місцевого Трускавецького міського суду Львівської області;
Адамовича Михайла Ярославовича	- суддею місцевого Сокальського районного суду Львівської області;
Рідник Ірини Юріївни	- суддею місцевого Комінтернівського районного районного Одеської області;
Нечволода Віктора Всеволодовича	- суддею місцевого Полтавського районного суду Полтавської області;
Березня Юрія Валентиновича	- суддею місцевого Сарненського суду Рівненської області;
Куцана Володимира Михайловича	- суддею місцевого Буринського районного суду Сумської області;
Німко Наталії Петрівни	- суддею місцевого Бережанського районного суду Тернопільської області;
Уханьової Ірини Степанівни	- суддею місцевого Вовчанського районного суду Харківської області;
Гуцала Михайла Ігоровича	- суддею місцевого Чугуївського міського суду Харківської області;
Гаврилюк Світлани Михайлівни	- суддею місцевого Жовтневого районного суду міста Харкова;
Захарчука Володимира Васильовича	- суддею місцевого Бериславського районного суду Херсонської області;
Хоменко Валентини Григорівни	- суддею місцевого Генічеського районного суду Херсонської області;
Єйбога Ігоря Миколайовича	- суддею місцевого Каховського міськрайонного суду Херсонської області;
Герасимчук Ніни Павлівни	- суддею місцевого Білогірського районного суду Хмельницької області;
Davidson	
Дручкової Світлани Петрівни	- суддею місцевого Теофільського районного суду Хмельницької області;
Манька Миколи Васильовича	- суддею місцевого Смілянського міськрайонного суду Черкаської області;
Коваля Анатолія Борисовича	- суддею місцевого Уманського міськрайонного суду Черкаської області;
Пироженко Валентини Дмитрівни	- суддею місцевого Соснівського районного суду міста Черкаси;
Акостакіоає Олени Троянівни	- суддею місцевого Герцаївського районного суду Чернівецької області;
Єфтемія Станіслава Миколайовича	- суддею місцевого Герцаївського районного суду Чернівецької області;
Римлянської Галини Олексіївни	- суддею місцевого Сокирянського районного суду Чернівецької області;
Коверзнева Вадима Олександровича	- суддею місцевого Деснянського районного суду міста Чернігова;
Плахотнюк Катерини Григорівни	- суддею місцевого Голосіївського районного суду міста Києва;
Рудницької Оксани Михайлівни	- суддею місцевого Голосіївського районного суду міста Києва;
Шевченко Тетяни Миколаївни	- суддею місцевого Голосіївського районного суду міста Києва;
Вовка Євгена Ігоровича	- суддею місцевого Дарницького районного суду міста Києва;
Росік Тетяни Володимирівни	- суддею місцевого Дарницького районного суду міста Києва;
Вінтоняка Романа Ярославовича	- суддею місцевого Деснянського районного суду міста Києва;
Колесник Людмили Анатоліївни	- суддею місцевого Дніпровського районного суду міста Києва;
Васалатія Костянтина Анатолійовича	- суддею місцевого Оболонського районного суду міста Києва;
Безименної Наталії Вікторівни	- суддею місцевого Солом'янського районного суду міста Києва;
Кізюн Людмили Іванівни	- суддею місцевого Солом'янського районного суду міста Києва;
Коваля Марата Петровича	- суддею місцевого Шевченківського районного суду міста Києва;
Малинникова Олега Федоровича	- суддею місцевого Шевченківського районного суду міста Києва;
Бессараб Любові Михайлівни	- суддею місцевого Гагарінського районного суду міста Севастополя.

Державна судова адміністрація України.

21 листопада в Україні без істотних опадів. На дорогах північних та західних областей ожеледиця. Температура вночі 3—8° морозу (на Прикарпатті місцями 10—13° морозу), на крайньому півдні та Закарпатті від 4° морозу до 1° тепла; вдень від 3° морозу до 2° тепла, у південній частині та західних областях 2—7° тепла, на півдні Одещини та Прикарпатті до 10°

Турнірна хроніка

Бокс. Магдебург (Німеччина). На рингу Борделандхалле другий номер рейтингу WBO українець Олександр Дмитренко (27-0, 17 нокаутів) здобув перемогу технічним нокаутом в 12-му раунді над німцем Тімо Гофманном (36-6-1, 20 нокаутів). Від самого початку бою Дмитренко демонстрував прекрасну швидкість і гарне пересування рингом. Гофманн сконцентрувався на одиночних ударах.

Поєдинок міг завершитися ще в четвертому раунді, коли Дмитренко двічі відправляв суперника на підлогу. А в наступному раунді Дмитренко сам опинився в нокдауні. У шостому раунді Олександр мав вигляд утомленого, тримався канатів і пропускав удари німця. Але згодом Дмитренко впіймав друге дихання, атакував з дальньої дистанції і успішно бив назустріч.

В останніх раундах Гофманну ціною величезних зусиль вдавалося триматися на ногах. Однак у дванадцятому раунді німець раз-у-раз падав на підлогу. Протягом останніх трьох хвилин Тімо тричі опинявся в нокдауні. Тому рефері зупинив зустріч достроково, за 38 секунд до її офіційного закінчення.

А перед цим поєдинком іще один український суперважковаговик Володимир Вірчис (24-1, 20 нокаутів) здобув дострокову перемогу над американцем Робертом Гокінзом (22-10, 7 нокаутів) у п'ятому раунді рейтингового бою. Гокінз побував у нокдауні в третьому, четвертому та п'ятому раундах перш ніж поєдинок було зупинено. Наступним суперником Вірчиса має стати Гуан Карлос Гомес. На кону стоятиме право на участь у титульному бою за версією WBC.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. Чоловіки. «Київ» — «Будівельник» (Київ). 85:49. «Одеса» — «Хімік» (Южний). 69:83. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Азовмаш» (Маріуполь). 69:91. «Кривбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг) — «Сумихімпром». 67:85. «Черкаські мавпи» — «Миколаїв». 68:80. «Політехніка-Галичина» (Львів) — БК-93 «Пульсар» (Рівне). 87:76. «Київ», «Азовмаш» — по 7 перемог, «Черкаські мавпи», «Хімік», «Політехніка-Галичина», «Дніпро», «Миколаїв» — по 4, «Сумихімпром» — 3, «Одеса», «Будівельник» — по 2, БК-93 «Пульсар» — 1, «Кривбасбаскет-Люкс» — 0.

Футбол. Кубок країни. 1/4 фіналу. Перший матч. «Нафтовик-Укрнафта» (Охтирка) — «Металург» (Донецьк). 2:3 (Каракевич, 3 (п), Іванов, 37 — Косирін, 39, 72 (п), Міту, 65).

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. «Газпром-ОГУ» (Оренбург) — «Крилья Совєтов» (Москва). 6:4. «Кристал» (Електросталь) — «Нєфтянік» (Альметьєвськ). 1:2. «Капітан» (Ступино) — «Нєфтянік» (Лєніногорськ). 2:7. «Дмитров» — «Аріада-Акпарс» (Волзьк). 2:3. «Титан» (Клин) — ЦСК ВПС (Самара). 3:4. «Кристал» (Саратов) — «Бєлгород».6:7 (Б). «Дизель» (Пенза) — «Сокіл» (Київ). 4:2.

«Дмитров» — 58 очок, «Дизель» — 55, «Нєфтянік» А — 47, «Нєфтянік» Л — 46, «Крилья Совєтов» — 45, «Хімік» (Воскресенськ) — 43, «Сокіл» — 42, «Аріада» — 37, «Титан», «Бєлгород» — по 33, «Кристал» Е —31, «Газпром-ОГУ», ЦСК ВПС — по 30, «Рязань» — 27, «Кристал» С — 25, «Капітан» — 0.

Вирішальний удар ... воротаря

Футзал. Шостий турнір команд ЗМІ «Кубок «Голосу України». Головний суддя змагань — Олександр Шамич (національна категорія). **Матч за третє місце.** «Спорт-Экспресс» в Украине» — «Газета по-киевски». 5:0. **Фінал.** «Голос України-1» — телеканал «Спорт-1». 3:2.

Останні матчі турніру подарували цікаву і захопливу боротьбу. Особливо це стосується вирішального поєдинку. Обидва суперники були гідні перемоги, бо виявили і пристойну майстерність, і величезну волю. Рахунок відкрили господарі. Потім телевізійники двічі відновлювали рівновагу.

Одне слово, як і належить кубковим фіналам, напруження тривало до останніх секунд. І спортивне щастя обрало голосоукраїнців. В останню атаку пішла вся команда. І влучний удар... воротаря господарів Олександра Сусленка приніс їм перемогу. Це шостий успіх «Голосу України» поспіль. У складі переможців окрім автора вирішального м'яча виступали також: Віктор Гайдученко, Юрій Рачковський, Олександр Пєкний та Сергій Мельник.

Чотири найсильніші команди за підсумками турніру отримали грамоти і грошові винагороди. Були й індивідуальні призи. Зокрема Олександра Сусленка відзначили як найкращого воротаря. А Олександр Михайлюк із «Спорт-1», котрий забив вісім м'ячів, став найкращим бомбардиром.

Учасники змагань щиро дякували організаторам. Усі без винятку відзначили високу майстерність арбітра турніру Олександра Шамича. Ще б пак, Олександр Миколайович уже не один рік обслуговує поєдинки чемпіонату України з великого футболу у вищій лізі, має чималий міжнародний досвід. Нарешті, геть усі висловили надію, що й наступної осені в затишному редакційному спортзалі «Голосу України» знову зберуться колеги, закохані в футбол.

На знімках: учасники фіналу; Олександр Михайлюк —найкращий бомбардир; головний арбітр змагань Олександр Шамич.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Легко і переконливо

Футбол. Чемпіонат Європи (U-21). Відбірний раунд. **Група 2.** Чехія—Туреччина. 1:1. **Україна—Ліхтенштейн. 5:0.** Запоріжжя. «Славутич-Арена». Голи: Олійник (26), Льопа (29), Ярошенко (39), Гладкий (41, з пенальті), Антонов (54).

Україна: Рибка, Допілка, Вернидуб, Курилов, Максим Пашаєв, Гармаш (Бутенін, 77), Льопа (Зелді, 62), Ярошенко, Олійник, Антонов, Гладкий (Прийомов, 61). **Тренер** — Олексій Михайличенко.

	В	Н	П	М	О
1. Україна	**4**	**0**	**2**	**15—5**	**12**
2. Чехія	**3**	**2**	**0**	**17—2**	**11**
3. Туреччина	3	1	0	8—4	10
4. Вірменія	1	1	3	2—10	4
5. Ліхтенштейн	0	0	6	3—24	0

Сьогодні відбудеться матч Ліхтенштейн—Вірменія. А завтра у Запоріжжі наша команда прийматиме чеських футболістів.

Теревені і реальність…

Євро-2008. Відбірний раунд. 17 листопада.

Група А. Фінляндія—Азербайджан. 2:1. Польща—Бельгія. 2:0. Матч Сербія—Казахстан перенесено на 24 листопада. Португалія—Вірменія. 1:0. Польща — 27 очок, Португалія — 26, Фінляндія —23, Сербія — 20, Бельгія — 15, Вірменія — 9, Казахстан — 7, Азербайджан — 5.

Група В. Шотландія—Італія. 1:2 (Фергюсон, 65 —Тоні, 2, Пануччі, 90+1).

Литва—Україна. 2:0. Голи: Савенас, 41, Данилявічюс, 67.

Литва: Карчемарскас, Паулаускас, А. Климавічюс, Станкявічюс, Дедура, Скерла, Живргждаускас, Папечкіс (Морін, 17), Савенас, Данилявічюс (Величка, 82), Янкаускас (Калонас, 90). **Тренер** — Альгімантас Любінскас.

Україна: Шовковський (П'ятов, 44), Чигринський, Ващук, Шелаєв (Назаренко, 72), Єзерський, Гай, Тимощук, Гусєв, Ротань, Шевченко, Воронін (Мілевський, 69). **Тренер** — Олег Блохін.

Попереджено: А. Климавічюса, 66, Данилявічюса, 74, Шевченка, 81.

Арбітр — Девід Малколм (Північна Ірландія).

	В	Н	П	М	О
1. Італія	**8**	**2**	**1**	**19—8**	**26**
2. Франція	**8**	**1**	**2**	**23—3**	**25**
3. Шотландія	8	0	4	21—12	24
4. Україна	5	1	5	16—14	16
5. Литва	4	1	6	9—13	13
6. Грузія	3	1	7	16—17	10
7. Фарери	0	0	11	3—40	0

Каунас. Стадіон Дарюса і Гіренаса. 5 000 глядачів. Плюс 1 градус, дощ.

Група С. Молдова—Угорщина. 3:0. Норвегія—Туреччина. 1:2. Греція—Мальта. 5:0. Греція — 28, Туреччина —21, Норвегія — 20, Боснія і Герцеговина — 13, Молдова, Угорщина — по 12, Мальта — 5.

Група D. Уельс—Ірландія. 2:2. (матч обслуговувала українська бригада суддів на чолі з Олегом Ореховим). Німеччина—Кіпр. 4:0. Чехія—Словаччина. 3:1. Чехія, Німеччина — по 26, Ірландія — 17, Уельс, Кіпр — по 14, Словаччина — 13, Сан-Маріно — 0.

Група E. Андорра—Естонія. 0:2. Ізраїль—Росія. 2:1. Македонія—Хорватія. 2:0. Хорватія — 26, Англія —23, Росія — 21, Ізраїль — 20, Македонія — 14, Естонія — 7, Андорра — 0.

Група F. Латвія—Ліхтенштейн. 4:1. Північна Ірландія—Данія. 2:1. Іспанія—Швеція. 3:0. Іспанія — 25, Швеція — 23, Північна Ірландія — 20, Данія — 17, Латвія — 12, Ісландія — 8, Ліхтенштейн — 7.

Група G. Болгарія—Румунія. 1:0. Албанія—Білорусь. 2:4. Нідерланди—Люксембург. 1:0. Румунія, Нідерланди — по 26, Болгарія — 22, Албанія, Словенія — по 11, Білорусь — 10, Люксембург — 3.

Перед матчем у Каунасі лунало чимало розмов стосовно того, що наша команда обов'язково має виграти. Хоч вона і не потрапляє до фінальної частини Євро-2008, але завершальними поєдинками з литовцями і французами неодмінно має зміцнити свій рейтинг.

Але, на відміну від усіляких теревенів прогнозистів різного рівня, життя, як правило, диктує свій сценарій розвитку подій. Литовці також «пролетіли» повз турнір у Швейцарії та Австрії. Тому, здавалося, для них ця зустріч не коштувала нічого. Але для спортовців Литви, футбольне господарство якої помітно поступається українському, а чемпіонат значно слабкіший, за наш, патріотизм і власне реноме виявилися категоріями значно вищими, ніж для гостей.

Можливо, це перебільшення, але мимоволі напрошується ось яка аналогія: господарі вийшли на поєдинок із українцями, як 15 липня 1410 року лицарі під орудою великого литовського князя Вітовта у складі об'єднаного війська — на битву при Жальгірісі (Грюнвальді), а по нашому — при Зеленому лісі, не шкодуючи живота, за честь свою і держави постояти і показати, що таке національна гордість.

Багато говорилося про кадрові втрати українців. Але і в литовців їх теж вистачало. Через травми та дискваліфікації вибуло одразу семеро виконавців. Найбільших утрат зазнала лінія півоборони. А на 18-й хвилині литовці втратили ще одного «бійця» — ушкодження зазнав Тадас Папечкіс.

Та все це не знітило господарів. Вони добре організували гру в обороні. І чекали на свій шанс в контратаках. Успіх прийшов до них під кінець першого тайму. Після прострілу Моріна зліва грубої помилки припускається Чигринський, відкинувши м'яча на Савенаса, який холоднокровно «розстріляв» наші ворота.

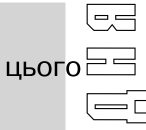
Але й після цього наші продовжували «літати» в хмарах, сподіваючись, що зрівняють рахунок і в підсумку виграють. Але суперник був іншої думки і збільшив перевагу. Данілявічюс відмінно прочитав ситуацію, коли П'ятов необачно далеко вийшов із воріт, і ефектним плануючим ударом влучив у ворота.

Зрозуміло, що впродовж матчу нагоди забити мали і наші футболісти. Але що про них говорити, коли це — не забиті м'ячі...

Блохін особливих претензій своїм гравцям не висловлював. Вважає, що вони діяли з великою самовіддачею. Результат протистояння в Каунасі назвав нелогічним. «Але у футболі виграє та команда, котра забиває, — сказав він після зустрічі. — Ми не забили, тому й програли. В цьому відбірному циклі ми регулярно допомагаємо суперникам — «привозимо» м'ячі у свої ворота. Либонь, рік такий».

Боротьба не припиняється. Завтра завершальний тур. Ми приймаємо Францію, а литовці зіграють у Грузії. У підопічних Альгімантаса Любінскаса свої розрахунки. Вони сподіваються, що українці програють удома, а вони здолають Грузію. Тоді Литва фінішує четвертою, а ми...

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

20 ЛИСТОПАДА

■ 1887. Народився співак Михайло Роменський (бас). Працював у Харківському та Київському оперних театрах. ■ 1910. Помер Лев Толстой. ■ 1917. Проголошення Української Народної Рспубліки. ■ 1927. Народився російський актор театру і кіно Михайло Ульянов. ■ 1945. Розпочався Нюрнберзький процес — суд міжнародного трибуналу над нацистськими воєнними злочинцями. ■ 1959. Генеральна Асамблея ООН ухвалила резолюцію про загальне і повне роззброєння, а також прийняла Декларацію прав дитини.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4009

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12

Зам. 9-1-181

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

